

LƯƠNG SĨ HẰNG

BÉ TÁM

BÀN BẠC CÙNG CÁC BẠN
KHẮP NĂM CHÂU

TẬP IV

HỘI ÁI HỮU VÔ VI

BÉ TÁM BÀN BẠC

Cùng Các Bạn Khắp Năm Châu

LƯƠNG SĨ HẰNG

Hội Ai Hữu Vô Vi ấn hành-California

1994

Bản quyền ©1994 của Ông Lương Sĩ Hằng

Cấm trích dịch in lại bằng mọi hình thức, nếu không
được sự chấp thuận của tác giả

Mọi câu hỏi xin liên lạc về Hội Ai Hữu Vô Vi Hoa Kỳ
(714) 891-0889

Ngày 23 tháng 08 năm 1992

Hỏi: Nơi nào có tiếng nói của Bé hay là sự hiện diện của Bé, đều thu hút mọi người là sao?

Đáp: Thưa, âm thanh của Bé hướng thượng, nhờ Bé thường xuyên niệm Phật, điện năng dồi dào, toàn thân của Bé cũng vậy đồng hướng thượng từ sơ thit một, cho nên những người được gần Bé đều cảm thấy an lạc.

Kệ:

*Chung vui chiều hướng giải minh độ
Tận hướng tâm linh tự bước vô
Tâm đạo tràn đầy duyên tự thức
Tâm linh sẵn có niệm Nam Mô.*

Ngày 24 tháng 08 năm 1992

Hỏi: Hôm nay là buổi kết thúc và tạ từ giữa bạn đạo và Bé, Bé có buồn ngủi không?

Đáp: Thưa, Bé rất buồn ngủi, chỉ nhìn bạn đạo với cặp mắt thương yêu, và ước mong các bạn thực tập đứng đắn

để sớm đạt đến sự bình an của tâm hồn. Mọi người tự động chia tay, mỗi người trở về một hoàn cảnh khác nhau.

Kê:

Xác xa nhưng tâm chẳng có xa
 Trì niệm lục tự trí luyện qua
 Thanh nhẹ tâm tư minh giác thức
 Thành tâm học hỏi ý chuyển hòa.
 Hò ơi!
 Tạ từ bạn đạo các nơi
 Chung vui sum họp mở lời quý thương
 Thức tâm khai mở chơn đường
 Thanh cao sống động. Hò ơi!
 Thanh cao sống động qui hồi đường tu.
 Hò ơi! Tự thức khỏi mù
 Đường tu rõ rệt an du tâm hồn
 Nằm trong nguyên lý sanh tồn
 Qui y Phật Pháp. Hò ơi!
 Qui y Phật Pháp học hành từ bi.
 Hò ơi! Ban phát thiện nghi
 Người người nắm lấy tự truy chơn tình
 Cảm thông thiên địa tự mình
 Đường tu chánh giác! Hò ơi!
 Đường tu chánh giác thực hành nơi nơi.
 Hò ơi! Hướng thẳng về Trời
 Điểm giao tâm thức thấy đời giả thôi
 Dù cho sống cảnh đứng ngồi
 Tâm không rối loạn. Hò ơi!
 Tâm không rối loạn tâm người như nhau.
 Hò ơi! Bạn đạo trước sau
 Cùng chung tu học cùng trao đổi tình
 Về nơi cuộc sống một mình

Nhớ thương không bỏ. Hò ơi!
 Nhớ thương không bỏ pháp trình tự tu.
 Hò ơi! Khai triển an du
 Hồn vui, hồn tiến, hồn tu hoài hoài
 Tự mình khai triển thanh đài
 Khai thông đời đạo. Hò ơi!
 Khai thông đời đạo rō vay nợ nần.
 Hò ơi! Tu luyện chuyên cần
 Tâm giao bình đẳng góp phần dựng xây.
 Cơ Trời sẵn có dịp may
 Truy ra chơn lý. Hò ơi!
 Truy ra chơn lý đổi thay thế tình
 Hò ơi! chúc tụng đệ huynh
 Bình an thượng lộ pháp trình thực thi
 Cảnh Trời cao đẹp uy nghi
 Tâm ta thanh nhẹ. Hò ơi!
 Tâm ta thanh nhẹ tự ghi tiến lần.

Ngày 25 tháng 08 năm 1992

Hỏi: Hôm nay Bé rãnh hơn mọi ngày, Bé định đi đâu?

Đáp: Thưa, cuộc sống của Bé ở trên mặt đất này không có lúc nào rãnh cả, tùy duyên mà sống tùy lúc mà định đó thôi. Rồi đây cũng phải đi thăm bạn đạo xa gần, để có cơ hội đánh thức tâm hồn của mỗi người giữ pháp mà tu.

Kệ:

Qui nguyên giếng mối tùy tâm tiến
 Giải bỏ trần tâm giải nổi phiền
 Khai trí minh tâm qui một mối
 Khai thông đời đạo sống tùy duyên.

Ngày 26 tháng 08 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay Bé có chương trình đi thăm bạn đạo mới, để độ cho họ thức tâm về con đường tiến hóa về phần hồn, có lợi lộc gì cho quần sanh không?*

Đáp: Thưa, rất hữu ích cho quần sanh tự thức và tự tu, hạnh độ tha rất cần cho những người đã thực hành tu pháp Vô Vi, bất vụ lợi tận tình xây dựng niềm tin cho mỗi tâm linh trên mặt đất này.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp thức vui say
Khai mở tâm hồn điển đổi thay
Thức giác đường tu qui một mối
Về Trời thanh nhẹ hợp đời nay.*

Ngày 27 tháng 08 năm 1992

Hỏi: *Bé đã gặp người có tâm đạo, thực hành khác hơn Bé, nhưng họ vẫn hy sinh tận tụy cứu đời thì sao?*

Đáp: Thưa, họ vẫn có tâm từ bi, thực hiện một góc nguyên lý sanh tồn của nhơn sinh.

Hỏi: *Còn thực hiện trọn vẹn thì sao?*

Đáp: Thưa, thực hiện trọn vẹn thì phải biết thương chính mình, hồn vía mới có cơ hội tương hội, sống chung hòa bình, hồn sinh bất diệt, bằng không thì sống trong bán tín bán nghi, hồn vía bất minh, hành trình không dứt khoát, lặn lội trong biển yêu nhơn loại, nghịch thuận tương giao, thức hòa đồng không có, hồn không minh và vía cũng không tự, bơ vơ trong lúc nhắm mắt, không gặp Chúa và mất cả cơ sở tâm linh, hành trình bi đát.

Kệ:

*Vía hồn phân tán khó hồi minh
Phân tán bơ vơ chẳng rõ mình*

*Gieo rắc lời nguyện không lối thoát
Niềm tin không trụ khổ về mình.*

Ngày 28 tháng 08 năm 1992

Hỏi: *Bé được đi thăm nhiều người khi Bé rãnh rỗi, Bé cảm thấy có gì lạ không?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy mọi người đều vui khi gặp Bé, mọi người hướng về chơn lý và quỳ lạy chơn lý.

Hỏi: *Chơn lý là gì?*

Đáp: Thưa, chơn lý là sự thật hướng về tâm linh của chính họ, họ sung sướng được tự ngộ tự giác thay vì mờ ảo, thiếu thực hành chơn tâm không phát triển.

Hỏi: *Chung vui với Bé có ích gì không?*

Đáp: Thưa, có ích về chiều hướng tâm linh tự thức thay vì phạm tâm lợi dụng.

Kệ:

*Tâm linh nguyên lý hiện vô cùng
Thức giác tâm tư triển đại hùng
Sống động trong lòng tâm tự giải
Có không, không có vẫn khoan dung.*

Ngày 29 tháng 08 năm 1992

Hỏi: *Người tu không có lập trường rõ rệt thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu không có lập trường rõ rệt, thì phải hướng về con đường dục thay vì hướng thượng, càng ngày càng tâm tối thêm. Hướng ngoại tranh chấp mất nghiêm luật mà không hay, gia đình ly tán và bất ổn, khổ tâm, dục tánh càng ngày càng bành trướng, nghiệp chướng lại càng gia tăng, bán sự thông minh của chính mình mà ăn, dần dần sẽ mất hết linh khí, quên Trời Phật, cuộc sống thơ mộng bấp bênh, giác không giác và mê

không mê, lúc vui lúc buồn, chính mình cũng không giải thích được, vòm Trời trong tâm càng đen tối.

Kê:

*Tội nghiệp như sinh tự tạo đàng
U mê động loạn phá tâm an
Gánh khổ không hay tăng tự ái
Tâm mê trần tục tự bàng hoàng.*

Ngày 30 tháng 08 năm 1992

Hỏi: *Nghiệp duyên đến với Bé, Bé có giải không?*

Đáp: Thưa, nghiệp duyên đến với Bé, Bé phải nhịn nhục, phân giải rõ rệt, để cho đối phương tự thức, nó cũng là một kỳ công cho người thanh tịnh, được nêu lên sự từ bi sẵn có và thức hòa đồng càng ngày càng tăng. Người chơn tu phải thực hành nhiều hơn, khác hơn những thiêng liêng từ cõi âm nhập xác, xưng danh đề nén đối phương, nhưng không giúp được đối phương khêu dậy tự lực và tiến hóa.

Kê:

*Phân giải đuiôi đầu ý độ tha
Tâm thân thanh nhẹ lý chan hòa
Đạo đời qui hội chung hành tiến
Điều luyện tự mình tự thật thà.*

Ngày 31 tháng 08 năm 1992

Hỏi: *Qua cuộc thăm viếng bạn đạo Troyes, Bé thấy có gì khác lạ không?*

Đáp: Thưa, giữa bạn đạo Troyes và Paris rất quý mến nhau và có một ý lực muốn tự tu đứng đắn hơn, không chấp nhận tà ý dị biệt, vẫn thương yêu những người tự giác và giác tha, luôn luôn muốn tương ngộ những người thực hành chơn pháp. Về phần Bé thì chỉ biết đóng góp

phần khả năng sẵn có của Bé mà thôi, khuyên mọi người cố gắng thực hiện cho kỳ được sự thanh nhẹ của tâm thân.

Hỏi: *Còn việc xuất hồn xuất vía thì sao?*

Đáp: Thưa, hành đến thanh nhẹ, thì việc xuất hồn xuất vía đương nhiên phải có.

Kệ:

*Thực hành hướng thiện thức tâm giao
Giải mở yên vui tự bước vào
Chơn pháp thực hành tùy duyên thức
Cảm thông đời đạo chẳng phân màu.*

Ngày 01 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Sự nhớ nhung thốn thức thâu đêm thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, sự nhớ nhung khêu dậy tình thương yêu vô bờ bến là cơ hội đánh thức tâm từ bi. Vậy ta nên thức giác và thực hành pháp môn liên tục và đứng đắn hơn, nhiên hậu mới khai triển được hương đăng sẵn có.

Hỏi: *Hương đăng là gì?*

Đáp: Thưa, hương đăng là tâm linh hướng thượng và tự nó bừng sáng trong nội tâm, chỉ có thực tâm thực hành thì mới có, ngược lại, dùng lý thuyết suông thì tự che lấp sự sáng suốt biến thành bơ vơ và không lối thoát.

Kệ:

*Khổ cảnh trần gian gieo nãi phiền
Thực hành chơn pháp đạt triền miên
Khai thông tâm đạo tùy duyên phước
Lập hạnh bình tâm sống sống yên.*

Ngày 02 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Bão bùng chuyển động khắp nơi nơi tại sao?*

Đáp: Thưa, bão bùng chuyển động khắp nơi nơi cũng do loài người càng ngày càng đông, tham vọng càng ngày càng lớn, làm ô nhiễm cả không khí của Trời Đất, sự chuyển động của vũ trụ chuyển mạnh bất cứ lúc nào.

Hỏi: *Vậy làm sao yên?*

Đáp: Thưa, mặt đất rất khó có ngày yên, cũng như xác của loài người rất khó yên, chỉ có người tu thiền bằng lòng hy sinh nhịn nhục thì lúc chết mới được yên về phần hồn, biết trước được sự sống của trần gian là tạm, bằng lòng học hỏi để tự thăng hoa phần hồn, dứt khoát trần tâm thì mới tránh được sự khổ nạn về sau.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp tự giải mau
Khó khổ trần gian điểm tô màu
Cao sâu tâm đạo người người có
Thực hiện chơn tâm rõ nhiệm màu.*

Ngày 03 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Lúc này Bé thiền nhiều giờ trong đêm có ích gì không?*

Đáp: Thưa, lúc này Bé thiền nhiều giờ trong đêm rất ích lợi cho khối óc phát triển, hướng về Trời Phật là nơi mục đích cuối cùng của Bé, óc nhẹ tâm an khoẻ mạnh, thanh quang sáng suốt dồi dào và thanh tịnh, xác tâm ổn định, những người được gần Bé sẽ vui hơn. Những người ngồi đối diện với Bé như Bé đang bao trùm họ, trong nguyên lý thương yêu và xây dựng, tâm trí lúc nào cũng sẵn sàng ban bố cho họ sự bình an của tâm hồn.

Kệ:

*Nguyên lý thương yêu vẫn sanh tồn
Ai minh ai hiểu tránh ác ôn
Tâm điểm bang giao tình sáng suốt*

Hướng thượng cùng tu hưởng sanh tồn.

Ngày 04 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Chúng sanh hướng ngoại tự bỏ quên vị trí tâm linh của chính mình thì sao?*

Đáp: Thưa, tự bỏ quên vị trí tâm linh của chính mình, thì không khác gì người khát nước, quần quai trên vật chất, tình tiền duyên nghiệp, không tìm ra định hướng cho chính mình, cảm thấy thiếu thốn và chỉ biết than khổ! Nhưng chẳng biết giá trị của sự khổ là duyên độ hành cho sự tiến hóa của tâm linh, triền miên trong khổ nhiên hậu mới thức giác chính mình sai.

Kệ:

*Triền miên trong khổ thấy rõ ai
Động loạn mê say chính lỗi Ngài
Hồn không thức giác triền miên khổ
Mục đích không thành lỗi tại ai?*

Ngày 05 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Những người thiếu niềm tin tại sao?*

Đáp: Thưa, những người thiếu niềm tin tại vì họ không tin nơi khả năng của chính họ có thể đạt thành, cho nên đi đến nửa chừng đâm ra chán, chú kỳ thật niềm tin là do họ tự hành mà thôi, Tiên, Thánh, Phật có nhắc “Thiên Đàng Địa Ngục do tâm mà ra”, bỏ mất tâm thành thì vạn sự không xong.

Hỏi: *Hôm nay Bé lại lên đường ra về, Bé nghĩ sao về những người ở lại?*

Đáp: Thưa, nghiệp chương của mỗi người phải tự giải, Bé đã trao pháp cho mọi người chung hành chung tiến, nếu thiếu thành thật với chính họ thì họ sẽ thiệt thòi mà thôi.

Kê:

*Sanh ra không đứng lại ngồi yên
Tạo động chơn tâm tự cảm phiền
Lo lắng chi chi tâm chẳng dứt
Thành tâm niệm Phật sống bình yên.*

Ngày 06 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Bé từ già bạn đạo Pháp về Montréal trên chuyến bay có gì lạ?*

Đáp: Thưa, Bé nhận thấy cuộc hành trình vượt Đại Tây Dương, phi cơ phải vượt qua giai đoạn khó khăn vì sự chấn động của mặt biển, tạo ra một tinh thần bất ổn cho mọi người. Tâm Bé hướng thượng cảm thấy sự sống chết không có gì đặc biệt cả, Thượng Đế vẫn ban ơn cho mọi người được bình an đến nơi, trễ 1:30. Đối với người tu trong động có tịnh nhờ bửu pháp đã nắm được, cảm thấy sự thương yêu và giúp đỡ của Thượng Đế cùng chư Phật vô bờ bến. Cuộc thay đổi liên liên từ mặt đất cho đến không trung, như loại phải chấp nhận từ đây cho đến 2001 năm thì mới bắt đầu được yên vui. Người tu thiên phải dày công thiên nhiều hơn để có cơ hội dự cuộc thanh lọc vĩ đại của Trời Đất.

Kê:

*Thiên cơ chuyển biến khắp nơi nơi
Lãnh vực thương yêu chuyển bởi Trời
Khẩn khít chung cùng duyên tận độ
Quán thông thanh tịnh rõ chơn lời.*

Ngày 07 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Bé đi xem Thiên Đường Sức Khỏe và Tâm Linh cho bạn đạo Montréal, kết quả ra thế nào?*

Đáp: Thưa, kết quả rất tốt, nơi này đầy đủ tiện nghi, có thể giúp đỡ được nhiều người có cơ hội tu học và sức khoẻ. Bạn đạo chung đi đều hoan hỷ, có một cơ sở hợp pháp kang trang, Bé rất mong việc này sẽ thành tựu càng sớm càng tốt. Sự phát tâm của một bạn đạo thấu hiểu chiều sâu của tâm linh là cần thiết, bằng lòng thực hiện cơ cấu tình thương và đạo đức, hóa độ quần sanh trong một ý thức thiện lành, sự vinh quang cảm thức của những người thực hành chơn pháp. Nếu thành công Bé sẽ đề nghị dựng tên “**Thiên Đường Qui Hội Tâm Linh Và Sức Khỏe**”, Bé xin tặng một bài thơ như sau:

*Qui Hội Tâm Linh rõ tiến trình
 Thế gian đen bạc lại càng minh
 Tâm giao thanh tịnh tự mình xét
 Giải khổ bần tu pháp pháp xinh
 Pháp xinh hướng độ tâm linh
 Khai thông đời đạo do mình dựng xây
 Tâm linh sức khoẻ vui vầy
 Tâm minh óc sáng thân này cảm an
 Chung vui huynh đệ bạc bàn
 Quý thương Trời Phật khai màn độ tha
 Linh tâm thức giác chan hòa
 Xem thường tiền bạc thiết tha độ đời
 Sống chung đóng góp hợp thời
 Vô sanh chơn lý đời đời trong tâm
 Cùng chung đóng góp diệu thâm
 Tầm đường cứu thế chẳng lằm chẳng sai
 Sống chung vũ trụ đêm ngày
 Thực hành chơn pháp đổi thay thế tình
 Thực thi tâm pháp địa linh
 Giải mê phá chấp hành trình quang khai*

Trì tâm thanh tịnh tiến hoà
 Vô sanh chánh gốc lập đài thanh cao
 Càn khôn vũ trụ nhiệm màu
 Cao sâu tâm đạo trước sau dung hòa
 Tự mình khai triển thật thà
 Gieo trồng ý thiện chan hòa tình thương.

Kính bái

L S H

Kệ:

Chơn thành tâm đạo ý cao sâu
 Khai triển tâm linh rất nhiệm màu
 Giao cảm đạo đời tùy ý thức
 Thành tâm chất phát lại càng mau.

Ngày 08 Tháng 09 năm 1992

Hỏi: Ở mặt đất này làm sao có hoà bình?

Đáp: Thưa, sự sống hiện tại của mặt đất đầy đầy tham vọng làm sao có hoà bình. Mọi khối óc đều cầu may và lợi lộc cá nhân, vắng thức hòa đồng làm sao tạo được linh khí hoà bình. Ngược lại, người tu thiên mới có cơ hội tạo linh khí cho chính mình, không nắm bắt một việc gì trong tâm, tâm mới yên, trí mới mở, thức hòa đồng mới thành tựu được trong sự nhịn nhục xây dựng tâm linh, thì mặt đất sẽ được yên và hoà bình, cuộc sống càng ngày càng có ý nghĩa hơn, hành trình không chán nản.

Kệ:

Thuận tiến tâm tu tự bạc bàn
 Mưu sinh thuận tiện trí tâm an
 Qui hội chơn lòng tâm tự thức
 Khai vòng chuyển tiếp trí vinh quang.

Ngày 09 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Bé đang làm gì? và sống làm sao?*

Đáp: Thưa, Bé đang hòa vui cùng các giới trong thanh tịnh. Bé học những gì tâm người thỏn thức - hải triều âm vang dậy khắp năm châu - cuộc biến đổi thiên cơ đang ào ạt - sự sống còn chẳng chấp chẳng mê - vô sanh ý thức muôn bề - đầu vào đó kề nhau tiến hóa - tâm thực hành giải trừ giải mê - về nơi tịnh giác rồi, không còn một vật - Ánh sáng từ bi khêu dậy tâm từ - giúp nhơn sinh tiến hóa không ngừng - cuộc hỗn loạn sanh ra tai biến - Ai thành, ai bại, chẳng còn ai!

Kệ:

*Không khí đổi tâm người chuyển đổi
Thức vô sanh tiếp tục thanh nhồi
Qui y Phật Pháp nay tự thức
Một kiếp người chỉ có thể thôi.*

Ngày 10 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Mỗi ngày Bé gặp nhiều trình độ khác nhau, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé có rất nhiều cơ hội học nhin nhục hơn người thường. Bé chỉ biết sự nhin nhục là cao quý và sáng suốt.

Hỏi: *Lấy gì chứng minh sự nhin nhục là cao quý?*

Đáp: Thưa, nhin nhục thì mới thấy rõ phần hồn của chính mình và sự tiến triển của đối phương. Khi lia xác toàn thân nhin nhục thì hồn mới được thăng hoa, không khác gì tham thiền nhập định thì hồn mới xuất khỏi xác, học đạo tu thân, không dám làm điều sai quấy.

Kệ:

Ăn năn hối cải cảm vui vầy

*Sáng suốt minh tâm tánh đối thay
 Duyên đạo tình đời nay đã thức
 Cảm thông thiên địa sống an may.*

Ngày 11 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Cuộc sống tình tiền duyên nghiệp có ích chi?*

Đáp: Thưa, rất có ích cho tâm linh tiến hóa, lúc có tiền thì muốn có tiền thêm, lúc có tình thì muốn tình khẩn khát, lúc có duyên thì muốn gieo duyên với các giới, gom thành nghiệp tâm, uyển chuyển một thời gian rồi đâm ra chán chường, nhiên hậu mới biết được tâm thức là vô cùng. Lúc ăn năn thì muốn giải bỏ tất cả những sự thành bại hư vọng, mà trở về với thực chất thanh nhẹ sẵn có của tâm linh, tự cảm thấy thế gian đô thị giả, tất cả là giả ảo nằm trong luân hồi tiến hóa theo luật nhân quả của nội tâm, bơ vơ tại trần, hướng về con đường tu tâm thiên định thì mới thấy rõ, của thiên trả địa, tay không vẫn hườn tay không, bận rộn suốt một kiếp người cũng chẳng có chi. Nhìn nhận sự thật mà hành, sống trong sự thật mà tiến thì tâm vẫn an và trí vẫn khai, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, không tiếp tục tự đày tâm thân nữa, yêu ai hơn họ, yêu mình hơn ai? Người tu thiên, tức là chính mình biết yêu mình, nhiên hậu mới có cơ hội phát triển tâm linh.

Kệ:

*Tâm linh cảm thức rõ hành trình
 Trong có có không tự xét mình
 Hiểu thấu Trời cao tâm tự độ
 Hành trình ban rải trí phân minh.*

Ngày 12 tháng 09 năm 1992

Hỏi: Cuộc điện đàm ngày 11-09-92 bàn luận về tổ chức Đại Hội Du Hành Tự Thức Kỳ 2 tại Hồng Kông, Bé nghĩ sao về ý nghĩa của Đại Hội?

Đáp: Thưa, Bé thấy bất cứ một Đại Hội nào cũng phải bỏ công bỏ của, thực thi hòa bình cho nội tâm, tạo hòa khí nguyên ý tốt đẹp, mở rộng cho mọi người tham gia đóng góp phần thanh tịnh của chính mình cho Đại Hội thành công mỹ mãn, tự cấy phúc điền trong nội tâm, đem lại hòa bình cho mọi giới, thành tâm cầu nguyện cho chung.

Kê:

*Thanh quang ban chiếu mọi tâm linh
Giữ pháp tự tu rõ tiến trình
Quý hội trong lòng tâm thức giác
Hòa bình thanh nhẹ tự cầu xin.*

Ngày 13 tháng 09 năm 1992

Hỏi: Bé đã bình an đến nơi trú ngụ ở Đại Tây Dương, Bé có vui không?

Đáp: Thưa, Bé rất vui vì thấy đi xe 9 tiếng đồng hồ nhưng không mệt, đi đâu cũng phải có một ý lực mạnh mẽ thì không bao giờ thấy chán cả, có đi như không đi, xác xa nhưng tâm không xa. Những hình ảnh của bạn đạo thành tâm đều được in sâu vào trong lãnh vực thanh tịnh của Bé, Bé không bao giờ cảm thấy rời họ, lúc nào cũng chung hành với họ. Cho nên có nhiều người viết thơ đến, tràn đầy sự thương yêu, như sống một bên Bé vậy. Cho nên Bé thường nói có tâm thì không bao giờ xa nhau.

Kê:

Thực hành cảm thức như nhau

*Không cách không xa rất nhiệm màu
Tâm đạo tràn đầy duyên tự thức
Qui nguyên một mối rõ đuôi đầu.*

Ngày 14 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Muốn tâm không động thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, muốn tâm không động thì phải biết thương mình và tự giải, tức là phải thiền nhiều, hướng thượng, thường xuyên niệm Phật, bằng một nguyên ý khai triển quân bình trong nội tâm nội tạng, thì tình thế tánh tình sẽ được sửa đổi và thông minh thêm lên.

Hỏi: *Thông minh là sao?*

Đáp: Thưa, thông minh là luồng điện trung tim bộ đầu sẽ được khai mở, thông suốt hòa hợp với thanh quang của chư Phật cùng chấn động của vũ trụ, lúc nào cũng được êm ả và thanh tịnh, đại trí quang khai, đức nhện nhục gia tăng, không biết buồn lo là gì! Chỉ biết hướng thượng vui trong thanh tịnh, điển tâm lúc nào cũng được phát triển.

Kệ:

*Điện thông thức giác triền miên tịnh
Hướng thượng khai thông tự sửa mình
Chơn lý tròn trịa tâm tự thức
Có không không có cũng làm thính.*

Ngày 15 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Tu sao cho được nhẹ?*

Đáp: Thưa, tu phải siêng năng và trật tự thì sẽ được nhẹ nhàng, thế gian vô nan sự, sống ở đời chẳng có gì khó cả. Mỗi mỗi đều từ trật tự, từ trong thanh tịnh chiết ra, nếu biết thưởng thức sự thanh tịnh là vui đẹp thì sẽ không có gì khó cả.

Kệ:

*Sống trong trật tự tự vui hoà
Trí tuệ khai thông chẳng thiết tha
Đời tâm tâm hành theo trật tự
Cảm thông đời đạo chẳng còn xa.*

Ngày 16 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Bé bắt đầu thanh lọc nhện ăn Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé vẫn khỏe vì ý chí của Bé mạnh, Bé đang làm một việc hữu ích cho tâm thân, lúc ta chết không cần sự ăn uống của trần gian, nhưng tâm thức vẫn tiến hóa tùy theo nhân quả. Vậy người tu thiền phải tự ý thức không tâm thì mới nhập định được, tu thiền thì phải định, nếu không định thì không bao giờ xuất ra khỏi xác được. Hồn sẽ được nhanh nhẹ cũng nhờ niệm Phật tu tâm, thân chịu thanh lọc sạch sẽ thì cơ tạng sẽ được yên ổn.

Kệ:

*Tu luyện thân tâm giác chuyển hồn
Tự minh thức giác chẳng trầm hôn
Hồn xa cõi thế duyên hành đạo
Phật Pháp vô sanh trí ý tồn.*

Ngày 17 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Bạn đạo phát tâm một thiền đường khang trang tại Montréal Canada, nhờ Bé chọn dùm Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui, có nơi ổn định cho bạn đạo lai vãng tu học, cũng do thiện ý của người phát tâm cộng với sự quang chiếu của Trời Phật, tận độ quần sanh thực hành chánh pháp, cứu vớt phần hồn. Mỗi bạn đạo địa phương đều có quyền phát tâm chung sức xây dựng cho tốt đẹp hơn.

Kệ:

*Chung hành tận hưởng pháp ân độ
Khai triển phát tâm giải nắm mờ
Đạt đạo thực hành không uất ức
Trì tâm thanh tịnh niệm Nam Mô.*

Ngày 18 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Tại sao Bé khuyên thiên hạ niệm Nam Mô A Di Đà Phật?*

Đáp: Thưa, niệm Phật tâm từ khai triển, điện năng quân bình dễ hướng về Trời Phật hơn, giải bỏ mọi phiền não, tâm yên, tánh tỏ, biết hôn, biết vía, tiêu trừ nạn tai, niệm hoài không ngán, ý lực từ bi mạnh mẽ, hạnh tu rõ rệt, không đời không đạo, chân không tự thức, tâm tư lúc nào cũng ly khai ý niệm trần tục, hướng về đại bi nhập định.

Kệ:

*Thế gian cảnh giới duyên tình động
Thanh tịnh lòng yên tâm tự không
Chẳng chấp chẳng mê tình chuyển biến
Từ bi sáng chói ý tham tòng.*

Ngày 19 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Đêm qua Bé ngủ rất ít, Bé có khoẻ không?*

Đáp: Thưa, Bé ngủ ít ngủ nhiều cũng vậy thôi, ngủ mê mệt như trước khi chưa tu thì không cần thiết nữa, ăn cũng vậy, không cần mùi vị như xưa, tâm xác hoàn toàn thay đổi, chẳng có gì bận rộn cả. Bé chỉ làm việc tùy duyên mà thôi, nhiều người nhắc đến Bé, Bé càng thương nhớ họ hơn.

Kệ:

*Duyên Trời tình đẹp chuyển ban ơn
Chung hội tâm linh chẳng giận hờn*

*Chuyển biến chơn hồn qui một mối
Chơn tu thanh tịnh sớm qui hườn.*

Ngày 20 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Tu thiên đắc đạo thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, tu thiên đắc đạo thì phải thiên nhiều mới có cơ hội đắc đạo, chứ không phải nói nhiều mà đắc đạo. Nhai đi nhai lại lý thuyết của người thành công là mang tội ăn cắp và không bao giờ thành công. Tu thì phải hành, nhiên hậu mới có tiến.

Hỏi: *Tiến là sao?*

Đáp: Thưa, tiến là vượt khỏi dục và sân si, óc sáng thì mới có tiến, sự thật là sự thật không dối trá được, tu không hành như chanh không nặn, không biết được thực chất của nó ra sao!

Kệ:

*Thực hành chơn lý chuyển thanh cao
Chơn thức chơn tu tự bước vào
Quỉ đạo vui hành tâm thức giác
Vô sanh nguyên lý đạo thâm cao.*

Ngày 21 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Bé có thể đi đâu bất cứ lúc nào phải không?*

Đáp: Thưa, Bé muốn đi đâu thì đi bằng chơn ý thiện lành của Bé chứ không phải cầu xin. Luôn luôn trực giác học hỏi trong chu trình tiến hóa. Bé không còn lo âu nữa, Bé luôn luôn sẵn sàng làm việc mọi nơi khi cần đến Bé trong giây phút cần đến sự sáng suốt của Bé.

Hỏi: *Nếu vậy Bé rất bận rộn phải không?*

Đáp: Thưa, Bé không có gì bận rộn cả, sự giao cảm cứu giúp tức thời bằng từ quang không có gì bận rộn cả. Xét thấy quả địa cầu lớn rộng nhưng từ quang rất gần,

lúc nào cũng cảm nhận được tùy theo trình độ tu học của hành giả ở cõi phù sanh này, biết được nguyên lý có có không không thì rất dễ thông cảm.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp tự tâm làm
Hành đúng pháp môn bỏ tánh tham
Một cõi vô cùng chơn Phật Pháp
Tiến nhanh thanh nhẹ trí vô phàm.*

Ngày 22 tháng 09 năm 1992

Hỏi: Bé có hiểu gì về kinh tế không?

Đáp: Thưa, Bé chưa có cơ hội đi học kinh tế ở trường Đại Học, nhưng nhờ tham thiên Bé hiểu được một phần nào về mạch lạc của kinh tế bắt đầu từ ba điểm: Thế, Huyền, Kinh.

Hỏi: Thế, Huyền, Kinh là sao?

Đáp: Thưa **Thế:** Phải rõ vị trí và thế đứng của chính mình, từ đâu đến đây và sẽ làm gì?

- **Huyền:** Nhiệm vụ thiêng liêng và tinh thần phục vụ.

- **Kinh :** có thể phát triển tới mức nào sẽ giao phó cho người chuyển tiếp.

Hiểu rõ ba điểm kể trên và thực hành đúng đắn thì ở nơi nào cũng có thể phát triển kinh tế trong tinh thần chung sức hòa bình.

Kệ:

*Phục vụ tương giao chuyển thế tình
Huyền đạo minh đời trí giải minh
Phục vụ tận tình kinh thông suốt
Tinh thương đạo đức lại càng minh.*

Ngày 23 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Người tu Vô Vi bắt đầu tiến hóa lại muốn đi nơi khác tâm đạo là sao?*

Đáp: Thưa, tu không chịu tự chứng sự khai ngộ của chính mình và nuôi vọng tưởng cho nên muốn tìm pháp khác, nói được nhưng làm không được, đại trí chưa tròn, vọng tưởng ám ảnh, khó mà tiến thân. Dù cho đi đến đâu rồi cũng vậy đó thôi. Đã nắm được một pháp cho tất cả mọi pháp, nhưng không chịu hành trong kiên nhẫn thì uống cho một kiếp người. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một pháp cho tất cả mọi pháp, không dễ thấu triệt nguyên lý của pháp, chỉ có thực hành tự khai tâm mở trí thì mới am tường chơn lý.

Kệ:

*Làm người chớ vội tự khinh khi
Pháp Lý Vô Vi tiến kịp kỳ
Vọng động không hành thêm uất ức
Tự mình phán xét tự mình ghi.*

Ngày 24 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Mọi người nghe đến Thiên Đàng ai cũng muốn đến cả?*

Đáp: Thưa, cái gì cảm thấy lạ, rãnh rồi và tự do thì ai cũng muốn cả.

Hỏi: *Tại sao ai cũng thích thanh nhẹ và không thích nặng?*

Đáp: Thưa, họ đang bị ràng buộc trong vô minh nặng trước từ lúc chào đời cho đến giờ phút lâm chung cho nên họ muốn chọn một con đường giải thoát của tâm linh. Ước vọng được giải nghiệp về Trời là vậy. Chỉ có con đường tự tu, tự tiến thì mới giúp họ tiến hóa kịp kỳ, bằng

không thì chỉ lặn độn lao đao một kiếp người và tiếp tục chịu quả luân hồi bơ vơ trong cõi phù sanh không thật, sống chết trong hư hư ảo ảo mà thôi.

Kệ:

*Xuất nhập luân hồi trên mặt đất
Bất thông than khổ vẫn cù lần
Trắng tay ô nhiễm hồng trần tục
Ô danh ảo tưởng dự một phần.*

Ngày 25 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Làm sao mới được vui?*

Đáp: Thừa, hướng nội và tự khai thác lấy chơn tâm mới cảm thấy hạnh phúc và vui tươi. Ngược lại hướng ngoại và phân bì nơi này nơi nọ thì tự cảm thấy buồn. Cuộc sống của tâm linh rất dài và trường tồn, chẳng có gì vui và chẳng có gì buồn cả. Người tu phải biết qui y Phật, qui y Pháp, qui y Tăng, tức là phải hướng về sự thanh nhẹ vô cùng của tâm linh, siêng năng hành pháp, giải trừ lưu thanh, trở về với căn bản vô sanh của chính mình, Phật, Pháp, Tăng phát triển rõ rệt.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp triển lâu bền
Ý dục tiêu tan trí vẫn quên
Minh chánh chơn hồn thẳng tiến hóa
Điểm thông đạt đạo tự quân bình.*

Ngày 26 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Làm sao giải bỏ được sự nhớ nhung của nội tâm?*

Đáp: Thừa, niệm Phật đều đặn, tâm quân bình minh đạo pháp, tự nó sẽ giải bỏ được tình cảm u ơ không minh chánh trong nội tâm, tự hướng về chiều hướng thanh nhẹ Phật Pháp, trì tâm tu luyện, giải mê phá chấp. Lúc nào

cũng bình thân và an vui trong hạnh đức tu học, khai triển vô tự chơn kinh, tự mình soi sáng, ý lực dẫn thân mạnh mẽ.

Hỏi: *Nhiều người thương nhớ Bé thì sao?*

Đáp: Thưa, bạn đồng hành lúc nào cũng thương nhớ nhau còn hơn ruột thịt, không có một giây phút nào muốn xa nhau về tần số tâm điển vô sanh, cùng hành cùng tiến, không lợi dụng lẫn nhau, nhưng lúc nào cũng hỗ trợ cho nhau trong chu trình tiến hóa. Cho nên Bé thường nói: *“Chỉ có tu thì mới có thể đem lại sự hòa bình cho nội tâm và mặt đất.”*

Kệ:

*Càng hành tiến hóa khắp nơi nơi
Vũ trụ càn khôn thoát chơn lời
Xây dựng đồng hành qui một mối
Tâm linh phát triển cũng do Trời.*

Ngày 27 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Mọi người chung hành với Bé, đều muốn gặp Bé thì sao?*

Đáp: Thưa, về tâm lý thì ai ai cũng muốn tương ngộ như nhau, còn về thực hành thì phải tự khai thác chánh tâm tu học, tức là sống hản trong ý niệm tốt lành thanh nhẹ, tức là tự ngộ chơn tâm, thâm tu thâm tiến, phát triển vô cùng, quý yêu muôn loài vạn vật, không hoang phí thì giờ tu tiến.

Kệ:

*Thức tâm chẳng tạo lý ưu phiền
Trí điển khai thông sống vẫn yên
Duyên Phật tình Trời tâm tự ngộ
Lý siêu bàn bạc chẳng còn phiền.*

Ngày 28 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Người tu mà còn sân si thì sao?*

Đáp: Thưa, người tu mà còn sân si là uất khí trong nội tạng chưa giải thông.

Hỏi: *Muốn giải thông uất khí thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, phải thực hành niệm Phật và làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều lần trong ngày thì sẽ được quân bình và thanh nhẹ.

Kệ:

*Uất khí gieo trồng tâm ác độc
Tự giam tâm thức chẳng còn hay
Ai ai cũng tốt mình chưa tốt
Hối cái ăn năn tự đổi thay.*

Ngày 29 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Muốn hình vạn trạng diễn biến trong khối óc, Bé làm sao được ổn định?*

Đáp: Thưa, Bé chỉ sống trong không thì dù cho sự biến chuyển tới tấp, Bé cũng cảm thấy không có gì động cả. Cho nên Bé có mang xác phàm của Bé dẫn thân các nơi trên mặt đất nhưng Bé vẫn thoát khỏi sự lôi cuốn của ngoại cảnh, Bé cảm thông việc đời là tạm và giả không thật thì tâm của Bé lúc nào cũng không động, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, tùy duyên mà giải, tùy tâm mà độ, mỗi mỗi đều nằm trong nguyên lý tiến hóa, Bé cảm thấy việc gì cũng phải cả, kể cả địa ngục cũng là nơi cứu vớt phần hồn thức tâm và bằng lòng tiến hóa sau cuộc học hỏi nơi thiếu thốn và âm u.

Kệ:

*Cực hình tiến hóa chẳng khờ ngu
Giải mở tâm tư thoát khỏi tù*

*Ai diệt ai sanh tùy cảm thức
Quán thông đời đạo tự mình tu.*

Ngày 30 tháng 09 năm 1992

Hỏi: *Ở xã hội vật chất hay giành ngôi vị để làm gì?*

Đáp: Thưa, ở xã hội vật chất hay giành ngôi vị là vì họ tưởng lầm là sự thật, nhưng khi đạt được ngôi vị chức tước rồi thì tự nó dần dần tan biến mất, bàn tay không thể nắm chặt mãi được, đến giờ cũng phải buông xuôi và ra đi, tùy theo luật như quả, không có một ai có thể trường tồn trên mặt đất, chỉ có ngôi vị học hỏi rồi ra đi mà thôi. Phần hồn là chánh gốc, óc phàm trừ lưu trong giới hạn, nhớ quên trong tình tiền duyên nghiệp. Ngược lại, người tu thiền thì mới thật sự hưởng được phước lộc của Trời ban, phần hồn được rộng đường tiến hóa hơn, chịu nhin nhục lại được thăng hoa tươi tốt.

Kệ:

*Giữ giành thế cánh làm chi đây
Kham khổ mê say chuyển mỗi ngày
Tâm đạo biến mất trí uẩn khúc
Không thông tạo loạn tự mình đây.*

Ngày 01 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Làm người say mê tình tiền địa vị thì mới làm sao lìa khỏi?*

Đáp: Thưa, làm người còn nuôi ảo vọng thì tự nó đưng phải bao lần không ăn ngủ được, ngoài sức tưởng tượng của chính nó, nhiên hậu mới chịu xa lánh lãnh vực si mê diễn biến trong khối óc. Cho nên Phật giảng là tham đứng đầu thì mới xảy ra cơ sự, lòng tham không đáy càng ngày càng đào sâu và động thêm không có lối thoát. Những người đó đại đa số là thông minh và ngoan, dễ bị lợi dụng

bởi thiêng liêng ở cõi âm, thường được khen tặng bởi những phần hồn xưng danh ông này bà nọ, chỉ biết lợi dụng mà chẳng giúp được gì? Tạo khổ cho mình mà thôi!

Kê:

*Chơn tu chẳng thiết sang tồi
Khai trí mở tâm tự tiến ngôi
Thanh tịnh tối cần trong dũng tiến
Giúp mình hiểu họ một mình thôi.*

Ngày 02 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Lúc này có nhiều bạn đạo muốn đến thăm Bé, Bé nghĩ sao?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui đón tiếp mọi người trong tâm tình quyến luyến và cởi mở. Mọi người đến đây đều có cơ hội chung vui trong điển giới thanh nhẹ, Bé cảm thấy không có gì trở ngại cả. Sự liên hệ đối với Bề Trên qua Bé diu tiến được trực tiếp hơn, không phải ăn uống say sưa như cảnh đời mà khỏe vui trong tâm thức. Bạn đạo có thực hành đứng đắn thì có cảm thức điều này, tình thế điển năng khối óc được thay đổi hướng thượng rõ rệt hơn. Khi ra về sẽ ôm lấy tình thương đậm đà hơn.

Kê:

*Quên đi cái cảnh u buồn
Trí sáng tâm vui ý tiến sông
Cơ hội vui vầy tâm thức giác
Đường tu thanh nhẹ tiếp liền luôn.*

Ngày 03 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Những người bỏ tu có lợi ích gì không?*

Đáp: Thưa, những người bỏ thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp không có lợi gì cho chính họ, ngược lại chỉ có hại cho chính họ mà thôi.

Hỏi: *Tại sao?*

Đáp: Thưa, người bỏ thiên là người tự đóng các cửa tâm thức của chính họ, dần dần mất dũng chí, không biết thương yêu chính mình, hướng ngoại so đo và sanh nạn tai, hướng về con đường cầu may và ỷ lại, khó khổ muôn chiều, tâm thức bơ vơ, không giác, không ngộ. Ngược lại, người thực hành đứng đắn, giác tịnh khai triển muôn chiều, đưng đầu hiểu đó, có có không không trong thường tình tiến hóa.

Kệ:

*Thanh cao cảm sống vui hòa
Hiếu có hiếu không chẳng có ma
Ai ghét ai thương tâm chẳng động
Vui cùng Trời Phật sống an hòa.*

Ngày 04 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Làm sao niệm Phật trọn lành được?*

Đáp: Thưa, niệm Phật trọn lành là tạo được một kỳ công cho chính mình. Luôn luôn nhớ nguyên lý **Nam Mô A Di Đà Phật** còn hơn là nhớ người yêu ở trần gian thì mới mong thức hòa đồng khai mở, xa gần sẽ thông cảm hết, thật sự phát triển tâm linh, hướng thượng dễ dãi, thật sự giải bỏ nghiệp tâm, không còn tranh chấp vô lý nữa, hợp thời thăng hoa tiến hóa theo chiều hướng vô sanh linh hoạt thanh nhẹ. Điển tâm trung tim bộ đầu phát sáng, lượng từ bi khai mở, nung nấu sự tha thứ và thương yêu, độ tha tại trần, tâm đạo tràn đầy sáng suốt.

Kệ:

*Khai triển quang minh tự tiến tăng
Cảm thông đời đạo trí minh phân
Thiên đàng thanh nhẹ ta tu tiến
Giải bỏ trần tâm xét xét phân.*

Ngày 05 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Những người tu nửa chừng chán thì sao?*

Đáp: Thưa, những người tu nửa chừng chán là vì niệm Phật không đều, tâm hướng ngoại không nuôi dưỡng tự lực, bán tín bán nghi, thiếu sự trung thành với chính mình, vọng tưởng muốn tức khắc đến thiên đàng, quên đi khả năng xây dựng và tạo lập một kỳ công tiến hóa. Quên đi sự bằng lòng dần thân ở lúc ban đầu, cảm thấy lùi dể hơn tiến, động dể hơn tịnh. Động là rơi địa ngục, tịnh là giải thoát, hướng dục là sa đọa chậm tiến.

Kệ:

*Mơ mộng bơ vơ tánh đao điên
Không tu khó thoát tạo thêm phiền
Lao xao động loạn tâm không định
Khó khổ tự giam sống khó yên.*

Ngày 06 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Nhiều người thiên cảm thấy điên rồ nhức cả trước trán là sao?*

Đáp: Thưa, vì người hành pháp không đúng, làm Pháp Luân Thường Chuyển quá mạnh, niệm Phật quá nhanh, ăn mặn quá nhiều, độc tố xông lên óc, mắt mờ, trí không mở, sáng tạo những điều chống lại pháp đang hành, tạo thêm khổ cho tâm thân, cuối cùng tâm không ổn, óc không yên, mang tiếng tu mà thiếu tu là vậy. Hướng ngoại tìm kinh luật, mất ý nghĩa truy tầm chơn kinh vô tự, suốt kiếp không ngộ được nguyên lý vô sanh, tự cao tự đắc vớ vẩn trong một từng trời không tiến.

Kệ:

*Tạo khổ không hay rất khó yên
Giam tâm một chỗ không đường tiến*

*Ý thức Trời cao khó tạo duyên
Trí tâm lẩn quẩn lại thêm phiền.*

Ngày 07 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Tu để sửa mình hay là muốn tu để làm Thầy?*

Đáp: Thưa, tu để tự sửa, nhiên hậu mới ảnh hưởng được người khác, nếu tu thiên theo Vô Vi để làm Thầy những người kế tiếp là sai, lợi dụng tâm đạo của những người tu Vô Vi là sẽ bị đọa địa ngục, phần hồn sẽ đau khổ ở tương lai. Nhìn hành động là sẽ biết được tương lai. Muốn học Phật mà không chịu hành, thì chẳng bao giờ có kết quả, chỉ lo ăn ngủ thì sẽ thành Phật lười biếng, không khác gì con vi trùng trong xã hội loài người, sống trong ý lại mà tưởng lầm là đã đắc đạo, không quán thông lấy chính mình làm sao hiểu đạo, dựa trong sự tham muốn tiền bạc và địa vị mà khổ!

Kệ:

*Thực hành quán cải niệm Nam Mô
Cải tiến tâm linh tự thức vô
Chiếu Đất mà Trời tâm tự tạo
Tinh Trời cao đẹp chẳng thêm vô.*

Ngày 08 tháng 10 tháng 1992

Hỏi: *Những người có tâm đạo hướng về Bé, Bé có nhận được không?*

Đáp: Thưa, Bé thường nhận được những câu hỏi cần thiết cho tâm linh, Bé phúc đáp tức khắc bằng ý điển thiện lành truyền cho hành giả tự thức. Cho nên bạn đạo muốn kiểm chứng, nên đọc cho kỹ Mục Bé Tám, sẽ thấy rõ hơn.

Kệ:

*Tâm linh thắc mắc chuyển tâm lành
Đào sâu nguyên lý tự đạt thanh*

*Vọng động thiếu hành tâm thức mắc
Bình tâm học hỏi lý vô sanh.*

Ngày 09 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Có người tham dục bất tín, tạo ra một kiến hai que thì sao?*

Đáp: Thưa, người tham dục tự lường gạt lấy chính mình, không minh chánh, tâm tư lúc nào cũng oằn oại và không lối thoát. Đối với người tu thì cũng là một cơ hội dứt khoát duyên tình tại thế, hướng về con đường tu học tinh tấn hơn, không còn lưu luyến và tiếc uống tình đời nữa, trụ tâm thẳng hoa hướng về phần hồn mà tu sửa ăn năn hối cải.

Kệ:

*Cảnh đời điêu luyện đời mài tâm
Tha thứ thương yêu thức truy tâm
Văn minh đời đạo dịu tâm tiến
Quán khổ thông tâm chẳng tạo lầm.*

Ngày 10 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Những sự tranh chấp tạo địa vị ở trần gian là gì?*

Đáp: Thưa, nó cũng là cơ tiến hóa của tâm linh, đòi hỏi mưu mô đủ điều, thành bại cũng phải ra đi với hai bàn tay không, cuối cùng giờ phút lâm chung cũng phải bị đau khổ theo luật như quả. Cho nên ở trên đời này, làm quan mưu lợi lường gạt đủ điều, cuối cùng gia cang bất ổn, hồn xác không yên trước khi chết! Luật Trời có trước luật đời, người lường gạt luôn luôn phải gánh chịu hậu quả không tốt.

Kệ:

*Nhốt tâm không tiến lại bản thân
Trí độ không minh khó xét cân*

*Ai tiến ai tu ai tự đạt
Hồi tâm thanh nhẹ chẳng cần cần.*

Ngày 11 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Triết là gì?*

Đáp: Thưa, người tu thiền khai tâm kinh tự động tiến tới triết giới, cảm minh nguyên lý thiên địa nhơn, càng tu bộ đầu càng thanh nhẹ, tâm thức càng ngày càng hiểu rộng, tự giải mê phá chấp, thức hòa đồng khai triển, tinh thần phục vụ càng cao, không còn nghi ngại trên đường tu học.

Kệ:

*Dấn thân học hỏi tới vô cùng
Tâm trí quang minh ý chí dung
Duyên đạo duyên đời càng thấm thía
Cân phân đời đạo tiến từ vùng.*

Ngày 12 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Làm sao sống vui hoà bình được?*

Đáp: Thưa, muốn sống vui hoà bình thì phải đào sâu chơn lý chính mình nhiều hơn, khi hiểu được chính mình sai chẳng có ai sai, thì dễ sống ở bất cứ xã hội nào, đức nhịn nhục càng ngày càng tăng, sự khó khăn ở trong nội tâm sẽ không còn nữa, vui được biết phần hồn đang trách nhiệm cơ hành của Trời Đất, nhiệm vụ tiến hóa rõ rệt, thực hiện khả năng sẵn có và hiểu được luật Trời nhiều hơn.

Kệ:

*Thâm tình chuyển hóa tùy cơn tiến
Tự giác khai minh tự tiến xuyên
Thực hiện chơn hành trong thức giác
Thực thi Phật Pháp chẳng còn phiền.*

Ngày 13 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Cả thế giới đều bị khổ nạn tại sao?*

Đáp: Thưa, loài người càng ngày càng đông, không sao tránh khỏi sự động loạn xào xáo về mặt chánh trị, còn kinh tế thì sự tham lam của con người càng bành trướng, hậu quả là phải có nạn tai, thiên cơ thay đổi cũng do tâm của loài người mà ra, ác ôn chế biến khí giới giết người càng ngày càng nhiều, mưu lợi. Ngược lại, hại quần sanh mà không hay, vì tiền tình danh vọng, mà làm mất quân bình cán cân chân lý, thế sự đảo điên, hồn xác bất minh, như tình suy sụp, tạo khổ làm sao tránh khổ được. Cuối cùng xứ văn minh cũng như xứ lạc hậu, giành nhau từ tấc đất, cho đến lúc lia xác cũng chẳng có gì trong tay cả. Ngược lại, người tu thiên hướng về sự tiến hóa của phần hồn, tự giải nghiệp tâm, dứt khoát lia khỏi hồng trần, thì sự tranh giành đau khổ sẽ không còn nữa.

Kê:

*Thành tâm tu luyện giải tâm mê
Cứu vớt hồn thiêng tự trở về
Hối cái ăn năn tùy ý thức
Bình tâm thanh nhẹ hướng về quê.*

Ngày 14 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay Bé bắt đầu đọc Mục Bé Tám, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy thanh nhẹ khi đọc được 40 phút, Bé rất mong nhiều người có cơ hội đọc và sẽ hiểu được nhiều việc hơn, tâm điển sẽ hoá giải được nhiều việc cho tâm linh.

Kê:

Thiện ác phân minh thức tiến trình

*Điển năng thanh nhẹ lại càng minh
Mê lầm tại thế nay thông suốt
Tiến hóa khai minh rõ tiến trình.*

Ngày 15 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Lấy gì dẫn tiến tâm linh?*

Đáp: Thưa, thanh quang dẫn tiến tâm linh. Người tu thiên, tuệ giác khai minh cũng nhờ lúc tham thiền hướng thượng, tâm càng ngày càng mở, trí càng ngày càng sáng và ổn định, tự mình biết được chiều sâu của chơn lý, không còn bờ ngõ trên đường tu.

Kê:

*Thực hành chơn pháp chẳng phải ngu
Trí tuệ khai minh chẳng có mù
Thức giác hoà đồng trong ý thức
Cảm minh thiên địa tự mình ngu.*

Ngày 16 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Bé biết được người xấu hay là người tốt, sao không nghe Bé phê bình chỉ trích một ai cả?*

Đáp: Thưa, ý muốn của người là trình độ họ mới đến đó mà thôi, luật tiến hóa sẽ dẫn tiến họ, tùy theo trình độ hưởng thượng của chính họ, chứ họ không cần sự phê bình hay chỉ trích của Bé. Cho nên Bé chỉ biết nhìn họ với sự thương tiếc mà thôi!

Kê:

*Tâm tu chẳng có nghĩ sang tời
Trí thiển tâm hành rõ chính ngời
Sáng chói hào quang tâm triển thức
Tâm hành chánh pháp trở về ngời.*

Ngày 17 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Người được quần sanh chọn tướng là sao?*

Đáp: Thưa, người được quần sanh chọn tướng là người chịu dần thân tự cứu và cứu đời, lúc nào cũng phải giữ nghiêm luật tu học, tâm thức cao đẹp, biết mến thương Trời Phật, hạnh đức cao siêu, hướng thượng, không mê lầm, khai thông tự tiến tự tầm, thành tâm nhìn nhận sự sai lầm của chính mình.

Kệ:

*Mến thương Trời Phật hành trình tiến
Giải chấp phá mê tự tiến xuyên
Duyên đạo tình đời tâm tự thức
Cảm minh thiên luật sống triển miên.*

Ngày 18 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Gia đình bảo trợ đoàn tụ lại bị đổ vỡ, tại sao?*

Đáp: Thưa, gia đình đoàn tụ lại bị đổ vỡ là cảnh chị dâu em chồng lúc nào cũng có cơ hội xích mích, vì đồng tiền tạo ra sự chia rẽ giữa chị dâu và em chồng.

Hỏi: *Muốn được hòa nhã thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, muốn được hoà nhã thì đặt nặng nền tảng tha thứ và thương yêu mọi người thì sẽ đánh tan sự ngăn cách. Người có tiền thì thật sự phát tâm cứu giúp, không nên quên ý thiện lành thanh cao phát khởi từ lúc ban đầu, tin tưởng và phát triển hạnh đức của đôi bên thì gia đình sẽ được yên vui, không có gì quý hơn đoàn tụ và phát triển. Đoàn tụ xây dựng tình thương và đạo đức, trăm hoa đua nở, vườn hoa tươi đẹp, người người yên vui, sống trong sự sống chia sẻ thương yêu, nền tảng tốt sẽ phát niềm vui cho xã hội ở tương lai. Ngược lại, thắc mắc vì đồng tiền thì tự tạo khổ cho tâm linh, tức là tạo tội bất hiếu, bất

nghĩa, bất trung mà không hay. Cho nên người tu, biết ăn năn, dụng tâm thẳng tiền, không hoang phí tiền bạc và cũng không khinh khi đồng tiền, biết xử dụng đồng tiền trong lãnh vực tình thương là cao quý.

Kệ:

*Tiền của thế gian chỉ tạo phiền
Tay không thanh nhẹ lại an nhiên
Vi đời không thật tâm tự thức
Kiếp sống trần gian chẳng phải tiền.*

Ngày 19 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Tình trạng thế giới đang bị kinh tế nguy ngập thì phải làm sao?*

Đáp: Thừa, kinh tế của toàn thế giới đang bị nguy ngập thì phải xét lại lúc kinh tế phồn thịnh do đâu mà có? Thừa cũng do sự thương yêu của đồng loại đang phát triển, chúng sanh tin nơi Chúa Phật nhiều hơn, thì việc làm sẽ được dễ dãi hơn, bớt đi sự cạnh tranh bất chánh làm mất đi hoà khí như sinh, sanh ra cạnh tranh ác ý, tạo cho xã hội bất ổn, mưu sinh khó khăn, kinh tế bất ổn. Trong lúc xã hội cạnh tranh bất ổn, người thật tâm tu học thì vẫn bình thường và không bận tâm.

Kệ:

*Lý Trời siêu diệu chuyển uyên thâm
Tu hành chơn thật tự truy tầm
Bình tâm học hỏi tâm siêu lý
Uyển chuyển thanh thông tiến triển thâm.*

Ngày 20 tháng 10 tháng 1992

Hỏi: *Tại sao làm người hay bận tâm?*

Đáp: Thừa, làm người hay bận tâm là chưa hiểu khả năng thanh tịnh của chính mình, lo âu những chuyện

không cần thiết, tự hủy hoại tâm thân, không thấu triệt qui luật tự nhiên và hồn nhiên, tạo động nhiều hơn tịnh, cần tu giải khứ trước lưu thanh, thì mọi việc sẽ đành rành rõ rệt, đâu sẽ vào đấy, an nhiên thuận chiều tiến hóa.

Kệ:

*Tâm tư khai mở tự nhiên hoà
Trí độ phân minh tự tiến xa
Chung hưởng Trời cao trình giác thức
Bình tâm học hỏi tự hồn xa.*

Ngày 21 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Người tu thiền muốn đạt được gì?*

Đáp: Thưa, người tu thiền muốn sớm thức tâm, giải sự trần trước trong nội tâm, gom gọn phần hồn tiến hóa, cảm thức nguyên lý vô sanh, khôi phục ánh sáng của nội tâm, dày công hành pháp sẽ tự đạt, sự lôi cuốn của tình đời không quyến rũ được, hành, dẫn thân học hỏi và không còn si mê.

Hỏi: *Những người mê đạo thì sao?*

Đáp: Thưa, những người mê đạo là đại phước cho phần hồn có cơ hội thức giác thay vì mê loạn hưởng hạ đấu tranh.

Kệ:

*Chơn tâm thức giác tự hành tiến
Giải mở tâm tư giải nổi phiền
Điều luyện tâm thành tâm thức giác
Cảm thông thiên địa sống càng yên.*

Ngày 22 tháng 10 tháng 1992

Hỏi: *Nghiệp lực là sao?*

Đáp: Thưa, nghiệp lực là tâm làm thân chịu, bệnh hoạn triền miên, trí óc không minh mẫn, cầu xin Trời Phật cứu

giúp, nhưng rất tiếc Trời Phật đâu có hộ phò, ma quỷ mượn cơ hội nhập xác, mất chủ quyền, xác thân nặng trước, ruột gan lên men hôi thối, tạo ra tà khí, sống chung trong tầng số ma quỷ, lúc nào cũng lo âu bất chánh.

Kệ:

*Tâm thân bất ổn khó tu hành
Trí tuệ âm u khó đạt thanh
Ô trược chơn hồn không thức giác
Hoang mang trì trệ khó phân hành.*

Ngày 23 tháng 10 năm 1992

Hỏi: Có người tự cảm thấy bị nhập xác là sao?

Đáp: Thưa, người bị nhập xác là hoàn toàn mất chủ quyền, ý lực của bên ngoài điều khiển, nói năng lộn xộn, sự sống khác hơn người thường, bắt nguồn từ sự ô trược của bộ tiêu hóa hút dẫn vào nội tạng, qua cục đàm ôn thối bên trong, diễn tả theo sở thích của hành giả, tùy theo duyên nghiệp của mọi người mà chuyển.

Hỏi: Gặp trường hợp như trên thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, gặp trường hợp như trên phải thanh lọc nội tạng cho thanh sạch, bộ tiêu hóa tốt tươi trở lại, vận khí của bộ gan, bộ tim và bộ thận điều hòa, tức là từ trường của hành giả càng ngày càng mạnh, thì phần trược không có cơ hội điều khiển nữa, khôi phục bình thường, tự mình làm chủ cộng với ý lực niệm Phật như Bé đã thường niệm và giải thích, thì khối thần kinh bộ óc sẽ được bình thường, niệm trong vòng hai năm sẽ có kết quả.

Kệ:

*Tự mình ý thức giải trần mê
Trí ý thông minh tự trở về
Đường đạo trong lòng thanh phần khởi
Chẳng còn mê chấp chẳng còn què.*

Ngày 24 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Bé sống gần sông bạc hằng ngày Bé học được những gì?*

Đáp: Thưa, Bé sống gần sông bạc, Bé lại thiên nhiều hơn, để thấy rõ giá trị của sự thanh tịnh là cơ hội trực tiếp cứu tâm linh tiến hóa nhanh hơn, cảm thấy rõ rệt đời là tạm, được mất cũng chẳng đến đâu, chỉ có tu thiên thanh tịnh dứt khoát đi về xứ Phật là thoải mái nhất. Bé đã chứng nghiệm mọi sự trên đời này, thấy thấy cũng trở về không, thì mới thấy được chơn không. Hằng ngày Bé đi bộ, nhìn xem và xét kỹ càng, Bé thấy rõ ai ai cũng ra về với bàn tay không, nhưng sự tham dâm muốn có, cho nên họ bị lặn đận suốt đời, rồi cũng chẳng đi đến đâu. Chỉ có người dứt khoát là tự cứu mà thôi. Bé rất may mắn là Bé không tiền, dù có ra vô sông bạc cũng không sao, ngày đêm tưởng đến Trời Phật còn hơn là tưởng đến tiền tinh duyên nghiệp, tâm hồn lúc nào cũng thoải mái, sống trong động vẫn tịnh là vậy.

Kệ:

*Thực hành trực giác mỗi đêm ngày
Thanh thân vui chơi luật trả vay
Tâm đạo đường đời duyên tự giác
Qui y Phật Pháp thức đêm ngày.*

Ngày 25 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Điển tâm có lợi gì cho người tu không?*

Đáp: Thưa, người tu đạt tới điển tâm thì mới cảm thấy bộ óc sáng và thanh, ngược lại, không thấy gì thì chỉ học lý mà thôi, không biết được nghiêm luật thanh tịnh mà tu.

Hỏi: *Nghiêm luật thanh tịnh là sao?*

Đáp: Thưa, nghiêm luật điện quang thì lúc nào đầu óc cũng thanh tịnh thì sự động loạn của nội tạng và tình đời cũng không lôi cuốn được, chiều hướng phát triển hướng thượng, bộ đầu xoáy óc điện hút đi lên thay vì hướng hạ tranh chấp, bằng lòng niệm Phật nhiều hơn, vượt khỏi sức hút của hồng trần, đi đâu cũng đem lại sự bình an cho mọi người, tức là chỉ cho họ hướng thượng tự giải trong thực hành.

Kê:

*Thực hành khai triển tiến tâm thành
Giải mở khai thông trí thức nhanh
Óc sáng tâm vui thanh giải nhẹ
Trì tâm tu luyện hướng về thanh.*

Ngày 26 tháng 10 năm 1992

Hỏi: Hôm nay Bé phải ngồi xe về Montréal 10 tiếng đồng hồ, Bé sẽ mệt khi về đến nơi, Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa, mệt hay không cũng do tâm mà thôi, chấp nhận phương tiện sẵn có mà hành thì lúc nào cũng an vui cả. Phương tiện sẵn có tức là những gì Thượng Đế an bài, tức là đúng. Người hành đạo và tin ở đạo còn mang xác làm người thì phải tùy duyên mà tiến, chứ không nên nghĩ ngược lại những gì mình có, chấp nhận và nhịn nhục thì việc gì cũng xong, nằm trong nguyên lý có có không không là vậy.

Kê:

*Khó khăn dễ dãi cũng do tâm
Học hỏi triền miên tự thức thâm
Ai dở ai hay cần nhịn nhục
Thâm tu thâm tiến thấu không tâm.*

Ngày 27 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Bé đã về Montréal bình an, mọi người tái ngộ đều vui, cảm thấy Bé khoẻ và trẻ ra, tại sao?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy tình Trời rất cao đẹp, mọi người hướng thượng mới thật sự chung vui và sum hợp, quên đi sự động loạn của trường đời, hướng về hạnh đức tu học tiến thân. Mỗi lần gặp Bé thì mỗi lần được tăng thêm giờ thiền, lui về khả năng sẵn có mà tự tu, tần số điển quang khai mở, tự nhận tâm ấn khi được nghe những lời truyền cảm tự nhiên nhận thức.

Kệ:

*Ý tâm khai triển thức vô cùng
Tâm nhẹ ý lành chuyển bao dung
Điển giới khai màn duyên tự độ
Thoát trần phân giải lý trung dung.*

Ngày 28 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Tâm người chơn tu có thể giao du khắp thế giới được không?*

Đáp: Thưa, tâm của người chơn tu thực hành đứng đắn có thể tiến thẳng vào điển giới vô sanh bất diệt, giao du khắp thế giới bằng điển lực thành đạt được, trong nguyên lý tự nhiên và hờn nhiên, không có khó khăn, chỉ có thật sự thực hành thì mới cảm thức điều này.

Hỏi: *Bé thực hành đến đâu?*

Đáp: Thưa, rất dễ hiểu trình độ của Bé, lúc nói đạo với Bé, bất cứ lãnh vực nào Bé cũng hiểu liền và phân giải tức khắc, chứng minh là Bé đã và đang thực hành trên con đường tiến tới vô cùng, không bị giới hạn như những người tu trong một khuôn khổ giới hạn, còn tâm động và sân si. Cho nên Bé khuyên những người tu Vô Vi phải lo

tu tinh tấn hằng đêm thì sẽ gặt hái được kết quả tốt ở tương lai.

Kê:

*Khai thông tự thức thanh đài tiến
Cảm thức trần gian chẳng có phiền
Nguyên lý trùng tu tâm tự giác
Xác thân thanh tịnh sống càng yên.*

Ngày 29 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Chiều hướng đi lên do đâu mà cảm thức và chứng minh được?*

Đáp: Thưa, do luồng điện trung tâm bộ đầu xuất phát và dẫn tiến phần hồn tự cảm thức sự tiến hóa của tâm linh từ giây phút khác. Những người tu thiền đứng đắn thì cảm thức rõ rệt cuộc sống tâm linh hiện tại không bị sự lôi cuốn của ngoại cảnh, hướng về điển tâm lúc nào cũng cảm thấy bình an và vô sự. Mô ni châu lúc nào cũng sáng, xuất từ trung tâm chân mày, nhờ pháp Soi Hồn dẫn giải, trí tâm thanh nhẹ, hồn nhẹ, tâm an, trí mở, tự lực thay vì bám víu vào tha lực tạo động.

Kê:

*Tâm linh khai triển chuyển một vòng
Sống động vô cùng lại thông dong
Chuyển tiến một lòng tâm tự thức
Hành thông thanh nhẹ trở về không.*

Ngày 30 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Dịp may hiếm có là tại sao?*

Đáp: Thưa, dịp may hiếm có là ở trên đời này rất hiếm có người chịu hi sinh vì mình, chỉ có người tu thiền hiểu được nguyên lý vô sanh, nhiên hậu mới rõ rệt đường đi

và bằng lòng ảnh hưởng và dẫn dắt người mê loạn trở về Bến Giác, thực tâm thực tình bố hóa.

Hỏi: *Bố hóa là sao?*

Đáp: Thưa, người tu thiền quán thông thì mới thực lòng phóng từ quang dẫn độ tâm linh tiến hóa trong thức bình đẳng, lòng từ phát triển không còn tự ái nữa.

Kệ:

*Duyên lành tận độ trong thanh tịnh
Pháp giới cảm minh rõ tiến trình
Giải trược phá mê tâm tự đạt
Lòng thành học đạo lại càng minh.*

Ngày 31 tháng 10 năm 1992

Hỏi: *Những người dốc lòng tu thiền thì tương lai sẽ ra sao?*

Đáp: Thưa, những người dốc lòng tu thiền thì tương lai sẽ đạt được kết quả tốt từ tâm lẫn thân, không còn dấy bận việc đời mà khổ! Có không không có cũng vậy mà thôi, hằng ngày sống trong tình thâm đạo mầu, điển tâm càng ngày càng khai triển thanh nhẹ, hiểu rõ qui y Phật Pháp là trở về với căn bản vô sanh bất diệt.

Kệ:

*Thân tâm an lạc cũng do thiền
Trì niệm triền miên tự tiến xuyên
Giao cảm thanh quang Trời chuyển phước
Thực hành chơn pháp lại càng yên.*

Ngày 01 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Bé thường khuyên tự thức thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, tự thức là phải thường niệm Phật, thì nội tâm sẽ được yên ổn tùy theo điện năng hướng thượng của hành giả, tức là phải làm một việc cho chính mình, nhiên

hậu mới nhận được giá trị của sự thanh tịnh. Thanh tịnh mới có cơ hội khai thông khối óc, tâm từ bi mới phát sáng, sẽ chẳng còn loạn động và lo âu nữa, tùy duyên trợ hành, tùy thức mà tu.

Kệ:

*Trì tâm thực hiện chẳng còn ngu
Giải mở tâm linh thoát khỏi tù
Chiều đạo thâm sâu đường thuận tiến
Khai thông mối đạo thật là tu.*

Ngày 02 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay Bé tham dự buổi khánh thành Thiên Đường Qui Hội Tâm Linh Và Sức Khỏe, Bé có dự trù nói những gì không?*

Đáp: Thưa, Bé rất cảm động thấy bạn đạo Montréal có được một nơi tụ họp hợp pháp và tu tịnh, cũng do sự dày công của những bạn đạo đêm ngày lo tu tịnh nhiên hậu mới được ngày hôm nay, có cơ hội phát tâm khai triển tâm đạo. Trong lúc mọi người đang lo âu về thiên cơ biến chuyển, chúng ta lại có cơ hội tu tâm linh, đặt một niềm tin ước nguyện thực hành trở về Bến Giác, dày công thực hành cho đến đích, quên đi sự tranh chấp vô lý và cầu nguyện cho thế giới hoà bình. Như dịp Bé lại có cơ hội thật sự hướng về tâm linh trong tình đồng tu tiến hóa, mọi người sẽ được tụ họp trong giây phút thiêng liêng, giải mở những sự mê chấp, hướng về thật sự hợp tác tiến hóa của tâm linh, sống còn trong nguyên lý vô sanh sống động và bất diệt.

Kệ:

*Diễn tâm khai triển tiến tâm linh
Thực hiện chơn tu rõ hành trình
Phật Pháp khai minh diu tâm tiến*

Cảm minh thiên địa rõ hành trình.

Ngày 03 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Bé về Thiên Đường mới thanh tịnh, Bé có ngủ được không?*

Đáp: Thưa, Bé được về nơi Thiên Đường mới, Bé ngủ rất ngon, Bé cảm thấy rất nhẹ nhàng, vì chỗ ở rất có trật tự, thanh tịnh và rộng rãi. Các bạn ái mộ tu học có chỗ nghỉ ngơi như Bé đã mong muốn từ lâu, chớ thành lo tu học thì Thượng Đế sẽ ban ơn, càng ngày càng gọn hơn. Tu thiên là bất khả luận bàn, sự thành tựu tâm linh cũng không ngờ trước được. Bạn đạo có dịp chứng minh công tham thiên không có hoang phí! Càng tu nhiều thì thanh quang càng ban chiếu, thật tâm tin ở đạo thì mọi sự sẽ được giải quyết tốt đẹp.

Kệ:

*Tham thiên nhập định hướng tâm linh
Quang chiếu thanh cao rõ hành trình
Trong đạo có đời tâm minh chánh
Hướng tâm giao cảm lại càng minh./.*

Ngày 04 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Sau mấy ngày hàn gắn tâm linh của một số bạn đạo tại Montréal, Bé có cảm thấy mệt không?*

Đáp : Thưa, Bé cảm thấy khoẻ mạnh và an vui, Bé đã gặp được nhiều bạn trẻ tự nguyện hướng về thanh tịnh tâm giao. Đó cũng là cơ hội điu dắt những người kế tiếp ở tương lai, bàn tay tình thương và đạo đức sẽ được nối dài lần lần trên mặt đất này.

Kệ:

*Chung hành mới đạo lý vô sanh
Mến cảm tình thương tự thực hành*

*Đời đạo song tu tâm chuyển tiến
Học thanh giải trước thức chơn hành.*

Ngày 05 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Niệm Phật niệm sao mới đúng?*

Đáp: Thưa, niệm Phật bằng trí, bằng ý chứ không phải niệm bằng hơi. Nếu niệm bằng hơi thì phải dụng miệng môi và âm thanh tức là dụng hơi, khẩu khai thần khí tán, rất khó trụ tâm hướng về Phật. Chúng ta nên ý thức rõ ràng khi ta hành. Tại sao chúng ta tôn kính và gọi là Phật, Phật tức là thanh nhẹ thoát khỏi ý lực trần tục, làm việc gì cũng bằng từ quang thanh nhẹ. Chúng ta muốn đạt được mục đích thanh nhẹ, thì chúng ta phải dùng trí ý thanh nhẹ niệm Phật thì mới có cơ hội giao cảm từ quang thanh nhẹ của chư Phật tận độ, niệm từ nhip một cho rõ rệt, chứ không phải niệm liên tục mà không thức giác.

Kệ:

*Trì tâm niệm Phật tự niệm hoài
Trí ý thanh cao chẳng lầm sai
Hướng thiện giải mê nơi trần tục
Tiến thân thanh tịnh rõ mình sai.*

Ngày 06 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Có người thấy mình đi đây đi đó trong giấc mộng thì sao?*

Đáp: Thưa, có người thấy mình đi đây đi đó, tức là người có duyên tu, đang phát triển trong ảo ảnh, nhớ đó mà thích tâm đạo Pháp. Có duyên thực hành Pháp Lý Vô Vi Phật Pháp thì sẽ gạt hái được kết quả thanh tịnh nhanh hơn. Bộ óc chịu hướng về sự thật hơn là ảo ảnh, bằng lòng tiến hóa trong thật thà và thanh tịnh, càng ngày càng chất phát hơn, sự thật là sự thật.

Kệ:

*Óc minh tâm tịnh trí triển ra
Trí sáng thông minh sống thật thà
Ảo giác không còn tâm tận độ
Từ bi khai mở lý chan hòa*

Ngày 07 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Có người được xuất hồn để dài thì sao?

Đáp: Thưa, bộ óc của hành giả kiếp trước được tu nhiều, bộ đầu khớp xương được khai mở, bằng lòng tiếp tục tham thiền thì rất dễ thấy ánh sáng và cảnh này cảnh nọ. Niệm Phật thấy ánh sáng hiện trước vòm ngực, thích thanh tịnh tự tu tự tiến, tiếp xúc với cõi bên kia rất dễ dàng. Lúc nào cũng cảm thấy vui hưởng về cõi vô hình Phật Pháp.

Hỏi: Có người tu Phật cho đó là tà có phải không?

Đáp: Thưa, tà hay chơn cũng do tâm con người mà ra, người chê tà cũng chưa biết được mình tà hay chơn! Không nên vội phê bình mà tạo cho tâm động và không tiến, mỗi mỗi đều có lý do tiến hóa của chính nó, không nên ôm chuyện của người khác vào tâm mà khổ! Nếu nói tu Phật thì phải chú tâm nghe lời chơn lý của Phật mà tự tu chứ không nên xưng danh tu Phật mà không chịu khổ nhọc hành như Phật thì suốt kiếp cũng tu không thành. Hoàn cảnh có khó khổ thì mới học được sự nhịn nhục mà thăng hoa tiến hóa.

Kệ:

*Tinh đời đen bạc trí thăng hoa
Tu Phật chơn tu sống một nhà
Huynh đệ đồng tu tâm tự thức
Tâm thanh trí sáng chẳng còn xa.*

Ngày 08 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Trì tâm niệm Phật trí sáng và thanh nhẹ có phải không?*

Đáp: Thưa, niệm Phật thành tâm hướng về Đại Thanh Tịnh thì tâm yên óc sáng, chẳng còn sự lo âu, phàm trước nữa, rất dễ tham thiền nhập định, đi đứng ngồi nằm đều cảm thấy nhẹ nhàng. Niệm Phật thì khai triển phần trí, tuệ giác càng ngày càng minh mẫn, phân biệt rõ rệt không nhầm lẫn đời đạo như xưa.

Kệ:

*Thành tâm khai triển trí khai vừa
Tâm mức khai thông chẳng như xưa
Sáng tỏ an vui tâm định huê
Biết mình biết họ chẳng còn thua.*

Ngày 09 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay ngày giỗ ông Tư, Bé có làm gì không?*

Đáp: Thưa, hôm nay ngày giỗ ông Tư, từ bỏ cõi trần ra đi về Phật Giới, Bé là người tu theo đường lối hành khổ của Ngài, lúc nào Bé cũng trì niệm đến đức hạnh tu học của Ngài không dám lãng quên. Bé không đồng ý bày đủ trò cúng bái mà tâm không thành thật tu học. Trước sau như một, thành tâm tu học thì sẽ có kết quả ở tương lai. Tâm không minh, trí không mở thì tu hoài cũng vậy thôi, tâm thành thật tưởng đến Ngài thì sẽ có sự ứng chiếu, không lợi dụng thì mới có kết quả. Người đời hay bày lễ lộc đủ chuyện nhưng chẳng đi đến đâu. Chịu tu và hành pháp như Bé đã và đang hành tức là tặng quà cho Bé vậy.

Kệ:

Tu tâm sửa tánh cảm vui vầy

*Trí tuệ phân minh chuyển hằng ngày
Trì giới thanh cao tâm tự độ
Thực hành chất phác vẫn còn may.*

Ngày 10 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Người tu hay nhờ đờ thì Bé phải làm sao?*

Đáp: Thưa, Bé học từ bi và thực hiện từ bi từ bao nhiêu năm nay, Bé thấy rõ người đời đều là mong muốn có sự giúp đỡ của Trời Phật. Ngược lại, người trung thành tự thức, đối với Bé thì cần hành pháp nhiều hơn là cầu xin mà không hành. Tâm thức của Bé lúc nào cũng khẩn khít với người chơn tu thực hành đúng pháp, tâm thức của Bé không bao giờ gần người tự phá hoại tâm thân.

Hỏi: *Tự phá hoại tâm thân là sao?*

Đáp: Thưa, người độc tài mà không biết mình độc tài, ghen ghét, tu hoài không minh đạo pháp, trí không khai tâm không mở, sống trong cảnh đạo không thông cảm mùi đạo, xưng danh tu mà thiếu tu, tạo không khí khó chịu ở xung quanh mà không hay.

Kệ:

*Tình thế âm u chẳng đổi thay
Bất thông đời đạo khổ không hay
Ai dở ai hay đều muốn biết
Chính mình loạn động chẳng còn may.*

Ngày 11 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Ở trên đời có cảnh sanh ly tử biệt thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, ở trên đời này có cảnh sanh ly tử biệt là tạo cơ hội cho những người sống còn trên cõi phù sanh này thức tâm hướng về con đường tu học giải nghiệp tâm. Chỉ có tu thì mới giải quyết được mọi sự việc ở tương lai.

Hỏi: *Tương lai là sao?*

Đáp: Thưa, khi hồn lìa xác sẽ không bị khảo đảo và bỡ vờ nữa, sẽ có nơi thanh tịnh trú ngụ và tiếp tục tu học trên hành trình tiến hóa của tâm linh.

Hỏi: *Khi Bé rời khỏi xác thì Bé sẽ làm gì?*

Đáp: Thưa, Bé sẽ thực hiện con đường tu học và độ tha trong chu trình tiến hóa của Bé. Tùy duyên tận độ và tiến hóa mà thôi.

Kệ:

*Chẳng có lập vị tạo ngôi đời
Tiến hóa thanh cao hướng cõi Trời
Tâm thật tràn đầy tình chuyển thức
Hồi sinh nhập định chẳng xa rời.*

Ngày 12 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Thế gian biết bao việc loạn động phải lo sắp đặt làm sao tu được?*

Đáp: Thưa, tu thiền là thật sự sắp đặt lại từ bên trong cho đến bên ngoài, nhiên hậu mới được bình an. Hướng thiện mới thật sự có cơ sở tiến hóa về tâm linh. Chú cứ đắm đắm vào tiền bạc địa vị thì mất tâm linh và sẽ bị đắm chìm nơi cõi tục, cuối cùng lìa khỏi xác chỉ có tiếc uổng mà khóc! Chẳng biết trách ai cả, tự mình giam mình tức tối mà thôi!

Kệ:

*Cơ sở tâm linh chẳng có tồi
Đứng ngôi thanh tịnh chẳng cần ngôi
Vô sanh cảm thức không còn động
Nhắc nhở thương yêu tiến tiến thôi*

Ngày 13 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Ở trên đời này có rất nhiều người eo hẹp so đo thì sao?*

Đáp: Thưa, ở trên đời này có rất nhiều người eo hẹp và so đo là chính họ chưa thấy được chiều sâu của chơn lý. Cho nên tâm họ yếu hèn sợ mất và sợ nghèo, lúng túng không phát triển được tâm từ bi. Cần thực hiện bố thí người nghèo khổ thì tâm mới được từ từ khai triển, hạnh đức sẽ được dồi dào hơn, hướng thiện càng được sống lâu và khoẻ mạnh.

Kệ:

*Thực hành hướng thiện sống thanh thanh
Hồn thức thân yên chẳng giựt giành
Thức giác hồn khôn không bị diệt
Giúp người tiến hóa lại càng nhanh.*

Ngày 14 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Có người muốn quay về với chính mình và không muốn đá động bất cứ ai nữa là sao?

Đáp: Thưa, người không muốn đá động bất cứ người nào ở trên đời này là người khôn, biết tự lo cho phần hồn ở tương lai, biết quý yêu lấy chính mình và tình thanh cao của Trời Phật, hướng về con đường tâm linh là chánh, không còn ngoại cảnh khuyến rủ nữa.

Kệ:

*Thanh cao tự tiến chẳng còn mưa
Sống khổ hồn vui cảm thức vừa
Thanh nhẹ hành trình phân giải tiến
Triền miên học hỏi pháp phân vừa.*

Ngày 15 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Chiều nay Bé phải rời khỏi nơi này đi Đông Nam Á, Bé có cảm thấy xa không?*

Đáp: Thưa, tâm Bé nuôi dưỡng tình thương từ lúc bắt đầu tu thiền cho đến bây giờ, cuộc sống tình thương và

đạo đức lại được rút ngắn theo chiều hướng thượng trụ hóa của tâm linh. Bé chỉ có thấy vui và khoẻ chứ không có lo âu và mệt mỏi như xưa. Con đường tiến hóa hướng về tâm linh sự cảm thức càng ngày càng dồi dào hơn, thiên để thức, thiên để tiến hóa để dãi hơn, không còn bỡ ngỡ trên đường tu học, càng khó càng thích hơn.

Kệ:

*Tự minh giải bỏ qui hườn tiến
Thức giác tâm linh chẳng cảm phiền
Thực hiện chơn tu hành tự tiến
Khai thông đời đạo sống an nhiên.*

Ngày 16 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Bé đã bình an đến Los Angeles, còn dư thì giờ Bé định đi đâu?

Đáp: Thưa, Bé định đi thăm bạn đạo tại Thiên Đường Thiên Thức, Bé sẽ đến bất ngờ, mọi người có mặt sẽ vui lên, bình tâm sẽ thấy chung hành tương ngộ, niềm vui ấy không bao giờ tả xiết được, không hẹn mà gặp, chiều hướng đi lên của mọi người đều có giá trị và có cơ hội gần nhau hơn.

Kệ:

*Tình thương đạo đức chẳng phai sờn
Trì chí bình tâm rõ pháp ơn
Tận độ khai minh tình bạn đạo
Hòa âm thanh diệu chẳng xa rời.*

Ngày 17 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Buổi chung hợp tại nhà hàng Bolsa, Bé cảm thấy sao?

Đáp: Thưa, mọi người hiện diện chung vui với Bé, Bé cảm thấy Bé có cơ hội phục vụ mọi người hướng về tâm

linh, khai mở một lãnh vực mới trong trí óc của mọi người, bằng sự dẫn giải trong thực hành.

Kệ:

*Chung vui hưởng thượng cảm thanh hoà
Dẹp bỏ trần tâm dứt cái ta
Cảm mến thương yêu tùy ý thức
Thành tâm học hỏi tự mình qua.*

Ngày 18 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Bé đang ngồi trên phi cơ 3 giờ khuya Bé vẫn viết bài, tại sao Bé không nhân cơ hội nhắm mắt nghỉ cho khoẻ?

Đáp: Thưa, đến giờ phải viết là bộ đầu của Bé cảm thấy tỉnh ra, Bé phải làm xong một việc Bé mới yên, Bé thấy Bé đang sống trong tập quán tốt. Bé ghi lại buổi tiệc chung vui trong nguyên lý tự tan và thăng hoa giữa Bé và các bạn đạo tại Bolsa rất bất ngờ và rất vui. Tâm thức của mọi người hưởng thượng quý hơn vàng bạc, tự buông bỏ được sự tranh chấp vô lý.

Kệ:

*Cộng đồng chung hợp ý cao sâu
Tương ngộ xinh tươi rất nhiệm màu
Tận dụng thời gian gieo ý đạo
Thương yêu khai triển rất nhiệm màu.*

Ngày 19 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Bé đang đi trong thời gian thay đổi liên liên, tâm trạng của Bé có cảm thấy thay đổi không?

Đáp: Thưa, lúc nào tâm trạng của Bé, cũng không có không gian và thời gian, óc sáng là óc làm việc. Bé nhìn xem mọi người trên phi cơ đều mệt mỏi và ngủ yên, Bé lại học được bản chất tự nhiên và hồn nhiên của mọi

người đều có. Ngược lại, Bé khác hơn mọi người là Bé thức trong lúc mọi người ngủ, vẫn niệm Phật thường xuyên. Bé không cần phân biệt đường dài hay ngắn, Bé một mực hướng thượng như thường nhật, không cảm thấy mệt, nhưng cảm thấy ê đít vì ngồi lâu, trở qua trở lại là xong. Xác người cần giữ óc khỏe và thanh tịnh là cần thiết. Bé đi phi cơ Bé rất ít ngủ nhưng tim vẫn khỏe.

Kệ:

*Chơn tu thanh tịnh tự hướng về
Vô sanh sáng óc chẳng bối bê
Quang chiếu tình đời tâm thức đạo
An vui tiến hóa chẳng còn mê.*

Ngày 20 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay Bé định cứu người nữa à?*

Đáp: Thưa, Bé chỉ biết tiếp tục học hỏi vô sanh và bất diệt của phần hồn. Bé trót hứa thăm một bạn già 90 tuổi đang lâm bệnh, Bé đã đặt niềm tin nơi Trời Phật đã từng cứu được người hiền lương. Hôm nay Bé phải dẫn thân làm việc này. Bé cảm thấy bộ đầu của Bé rất dồi dào trong tinh thần cứu giúp vì người này đã từng làm phước giúp những người tỵ nạn Việt Nam, trong lúc ấy Bé cũng là tỵ nạn tại Phi Luật Tân. Ôn ấy Bé không bao giờ dám quên, Bé rất quý trọng hạnh đức của người.

Kệ:

*Bé quý Bé thương kẻ cứu người
Âm thầm tận độ óc sáng tươi
Dù người qua cảnh Trời ban phước
Quý trọng thanh cao rõ ý người.*

Ngày 21 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Gia đình nhà giàu hậu quả rất lảm chuyen, tại sao?*

Đáp: Thưa, tiền như nước, nước nhiều thì nó chảy mạnh theo luật nhân quả, ứ đọng hay là tràn ngập phá vỡ bờ đê. Có đến có đi tùy theo sức chứa chuyển chạy theo nguyên lý tự tan của phước đức. Lớn thuyền thì lớn sóng, nhỏ theo luật như quả mà kết thúc. Nhà giàu mà biết được tu học thể thiên hành đạo thì hậu quả phần hồn sẽ được thanh nhẹ ở giờ phút lâm chung. Cõi âm sẽ có chư Tiên đón rước vui vẻ, hạnh phúc được thăng hoa.

Kê:

*Hướng thiện thân tâm sống an hòa
Dứt thế bình tâm tiến tiến xa
Tránh khổ đời nay thiết thiết tha
Thương dân thanh nhẹ tâm phân hòa.*

Ngày 22 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Bé đến Philippines đã được bốn hôm, Bé nghĩ sao về người dân ở đảo này?

Đáp: Thưa, Bé nhận thấy người dân ở xứ này đang sống trong niềm tin đối với Chúa, bằng lòng sống trong mọi sự kích động của thời tiết thiên cơ, vẫn an vui trong nghịch cảnh, tình Trời lúc nào cũng chiếu cố cho họ có cuộc sống an vui. Dân của xứ này chịu xuất ngoại tìm việc làm và học hỏi thêm. Nhiều nơi được trang hoàng như nước ngoài, áp dụng ngôn ngữ bằng Anh Văn, chạy theo đà tiến của Tây Phương, xe cộ đầy đường, tạo ô nhiễm mà không hay, đua nhau giành của Trời, tưởng lầm là Chúa ban!

Kê:

*Phần Hồn vất vả sống không an
Khấp xứ tranh đua tự bạc bàn
Mối lợi giữa người gây chấn động
Cảm vui nhưng khổ vẫn cầu an.*

Ngày 23 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Người cứng đầu khác hơn người thường chỗ nào?*

Đáp: Thưa, người cứng đầu hay đa nghi và tự ái, chủ quan không chịu phục lụy bất cứ một ai, giàu tình cảm, thường bị nữ giới khuyến rũ, chịu thiệt thòi, không muốn lấn áp ai cả, học bao nhiêu hay bấy nhiêu, không chấp nhận sự bắt buộc của người khác, thích làm việc nghĩa và bị bạn bè lường gạt.

Kệ:

*Thích vui chẳng muốn tạo tâm phiền
Thích ghé đàn anh thích sống yên
Đi lại trong vòng ham tiếc của
Khó tu khó tiến khó tham thiền.*

Ngày 24 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Tu thiền có ích lợi gì cho người cứng đầu không?*

Đáp: Thưa, tu thiền rất có lợi cho người cứng đầu, sẽ ổn định hơn, hồn xác phân minh, tự đẹp được sự ham muốn bất chánh, cuộc đời sẽ không còn lặn đạn nữa, hướng thiện tu học, sự nghiệp tâm linh càng ngày càng sáng suốt, giải tỏa được tánh hư tật xấu, chỉ có tiến chứ không có lùi, tự khám phá được nhiều sự thanh tịnh tốt đẹp.

Kệ:

*Giải mê phá chấp chuyển hành trình
Khai thác tâm linh tự thức minh
Không có có không tâm giải tiến
Không còn mê loạn tự phân trình.*

Ngày 25 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Ngày lễ Giáng Sinh Bé có làm gì không?*

Đáp: Thưa, Bé không có tiền bạc như người khác, Bé chỉ có tâm tu hướng thiện cầu nguyện cho mọi người sớm thức tâm, chung hưởng hoà bình. Trong dịp này đủ loại người muốn thành đạt mọi sự tốt đẹp nhất trong cuộc đời sống còn trên mặt đất. Tâm hướng thượng được ban chiếu, cuộc vui chung hợp gia đình đón từ quang của Chúa trong ý niệm thương yêu và đẹp bỏ hận thù, Bé không làm chuyện bề ngoài, nhưng Bé tự xây dựng bên trong của Bé mà thôi.

Kệ:

*Tự mình khai triển thức sang tời
Tâm đạo khai minh rõ chính ngôi
Ai hướng tâm linh tùy ý thức
An nhàn thanh nhẹ sống không tời.*

Ngày 26 tháng 11 năm 1992

Hỏi: Sự vô cùng tận của chơn lý là gì?

Đáp: Thưa, sự vô cùng tận của chơn lý là thiên biến vạn hóa nhưng cũng nằm trong một nguyên lý tiến hóa chung, chứ không bao giờ thay đổi, gom gọn là thức hoà đồng thăng hoa thanh nhẹ.

Hỏi: Làm sao mới được thanh nhẹ?

Đáp: Thưa, tâm thức thật sự buông bỏ chuyện đời, sống nơi mọi sự an nhiên thanh nhẹ, ngược lại với sự ô m lo động loạn và vắng thanh nhẹ, biến thể của nó là sân si không tiến.

Kệ:

*Tâm ô m ngoại cảnh tạo tâm phiền
Ý chí không thông sống khó yên
Kích động trong vòng luân chuyển kiếp
Hồn nhiên biến mất tạo thêm phiền.*

Ngày 27 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Người đời muốn tạo hạnh đức thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, người đời muốn tạo hạnh đức tốt thì phải làm phước hướng thiện, không xem trọng tiền bạc, làm phước sẽ được phước bồi. Ngược lại mưu tâm lường gạt, thì càng ngày càng khổ thêm. Bên ngoài thấy vững nhưng lúc nào trong tâm cũng yếu đuối và hèn mạt, tâm linh không bao giờ tiến bước.

Kê:

*Khổ hành tâm xác chẳng ai hay
Lường gạt mưu sâu luyến tiếc say
Chối bỏ chơn tâm toan tự gạt
Không đời không đạo khó phân bày.*

Ngày 28 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Người đời không thích người tu là sao?*

Đáp: Thưa, người đời không thích người tu là vì họ sợ mất cơ hội thỏa mãn sự ăn uống và tình dục. Ngược lại người tu lại tội nghiệp cho người đời là có lãnh vực thanh tịnh mà không chịu hưởng. Hậu quả của người đời sẽ thảm bại, như bệnh hoạn đau buồn trước giờ phút lâm chung.

Kê:

*Không tu chỉ có nuôi khùng tánh
Sợ khổ mưu tâm lại giựt giành
Khổ cực suốt đời không dứt nghiệp
Ai thương ai ghét việc không thành.*

Ngày 29 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Người tu mà còn sợ chết tại sao?*

Đáp: Thưa, ở đời này không phải tu là được hết, tu đúng pháp hay không đúng pháp đó thôi.

Hỏi: *Tu đúng pháp thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, tu đúng pháp thì phải thực hành rõ rệt, ý thức được sự sống chết là luật tiến hóa của phần hồn đương nhiên phải có. Tu là để cho có cơ hội tự giải nghiệp tâm, còn việc chết sống sẽ không tương can, sống trong tự nhiên và hồn nhiên, hằng sống trong đạo pháp, hạnh đức tràn đầy chẳng có lo âu.

Kệ:

*Thực thi đúng pháp chẳng lo sầu
Giải chấp phá mê pháp nhiệm màu
Tiến hóa không ngừng qui chánh pháp
Khổ hành tâm xác chẳng còn đau.*

Ngày 30 tháng 11 năm 1992

Hỏi: *Mỗi lần có tin bão Bé đều cầu nguyện cho nhơn gian đỡ khổ, tại sao?*

Đáp: Thưa, mỗi lần có bão Bé đều thành tâm cầu nguyện chư Phật gia hộ điển lành cho nhơn gian tự thức bớt khổ. Điển lành của chư Phật chư Tiên mới có cơ hội ban chiếu cho nhơn gian. Người chơn tu thoát phàm, hồn vía giao cảm điện giới mới cảm thức điều mà tu hầu tận độ cho nhơn gian cùng tu chuyển qua ngươn mới, không khí thanh nhẹ hơn.

Kệ:

*Tinh tấn thẳng hoa chuyển thức Trời
Cộng đồng chư Phật khắp nơi nơi
Ban ơn không ngớt từ bi độ
Sáng trí chơn tu tiến hợp thời.*

Ngày 01 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Lục căn lục trần còn mê muội làm sao giúp họ thức tâm?*

Đáp: Thưa, phương pháp thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp có cách giúp đỡ trực tiếp là co lưới, răng kè răng, dụng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Chấn động nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật khai thông hòa hợp với nguyên ý thanh tịnh thì lục căn lục trần đồng thức giác, càng ngày càng minh mẫn thêm, thì mới nhận rõ được chơn lý tức là sự thật không bao giờ thay đổi được.

Kệ:

*Thuyết thật chơn hành trí sáng thay
Khai thông muôn nẻo triển hằng ngày
Từ bi tận độ tùy duyên thức
Xây dựng Phật Tâm chẳng đổi thay.*

Ngày 02 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Người tu làm sao mới được sáng trí?*

Đáp: Thưa, người tu phải chấp nhận sống trong khổ, thiếu thốn đủ mọi mặt thì mới cảm thấy được khả năng của chính mình. Từ sự nhịn nhục của chính mình thì mới thông cảm được mọi mặt mà tiến hóa, cảm thức vạn vật đồng nhứt thể thì sẽ không còn thiếu thốn đua đòi và khổ tâm nữa. Càng hiểu chính mình thì càng ổn định, hành pháp đứng đắn lại càng minh, chỉ biết hành khổ để tự khai mở tâm linh thay vì nói mà không hành, tâm hướng ngoại, biến thể của nó là cạnh tranh vô lý. Sống trong cuộc sống ngăn ngại nhưng chẳng học được gì, linh khí biến mất, mặt mày tăm tối u mê, trí không sáng, tâm không yên, tự mình giam trong khổ mà không hay. *

tình trôi buộc ngày ngày không tiến. Người chơn tu không cần trống kèn nhưng cũng có cơ hội thâm tiến trong thanh tịnh, càng hiểu được chính mình lại càng tinh tấn hơn.

Kệ:

*Khai thông trí tuệ chẳng mê hờn
Cảm thức trần gian sống nghĩa ơn
Tinh đẹp phơi bày tâm chuyển thức
Hóa sanh sanh hóa tiến qui hườn.*

Ngày 3 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Tim ổn định, xác có bền lâu không?*

Đáp: Thưa, xác người bộ phận tim là quan trọng nhưt, muốn bộ phận tim ổn định thì phải tự gây một tập quán tốt: là không nên nghĩ xấu cho bất cứ một ai cả, thực hiện tha thứ và thương yêu mọi người thì mới cảm nhận được sự phát triển của lãnh vực từ bi. Thiên nhẹ óc sáng để hòa tan bất cứ trường hợp nào, quý trọng sự siêu sinh của mọi giới, cảm thức rõ sự tiến hóa của tâm linh.

Kệ:

*Tha thứ thương yêu chuyển hành trình
Ý thức tâm tư tự phát trình
Đời đạo do mình xuyên chuyển tiếp
Phóng thâu tự thức cũng do mình.*

Ngày 4 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Người biết đạo cần làm gì trong giai đoạn này?*

Đáp: Thưa, người biết đạo trong giai đoạn này cần tự thức nhiều hơn để tránh sự động loạn lôi cuốn theo sự biến chuyển của thiên cơ. Người đạo sống trong xác phàm cần nhịn nhục nhiều hơn lúc nào hết, tự dứt khoát trần tâm, tranh đấu giựt giành chuyện tạm mà đành quên chơn tâm tự thức, uống cho một kiếp người tu học.

Kệ:

*Tu tâm khai triển ngoài trong
Thức giác tâm tư nguyện một lòng
Học đạo qui hồi tâm thức giác
Khai thông đời đạo chẳng lòng vòng.*

Ngày 05 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Bé còn tính chuyện hơn thua với ai không?

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng tính chuyện hơn thua với chính Bé mà thôi.

Hỏi: Hơn thua với chính Bé là sao?

Đáp: Thưa, tính hơn thua với chính Bé là giữ nghiêm luật tu học, thì Bé mới cảm thấy vạn vật đồng nhứt thể, thức hoà đồng của Bé cũng sẽ được gia tăng. Bé càng dứt khoát chuyện đời hướng về thanh tịnh nhiều hơn, tự thức trong thanh tịnh, quý yêu Trời Phật lẫn khối óc thanh tịnh ở trần gian.

Kệ:

*Thương yêu cố gắng hướng tâm bàn
Giúp đỡ trần gian sống cảm an
Trong đạo có đời duyên tận độ
Thuyết minh Phật Pháp gieo pháp tràng.*

Ngày 06 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Người hy sinh thân làm phước thì luôn luôn bị người ngoại cuộc phê phán là sao?

Đáp: Thưa, người ngoại cuộc lúc nào cũng rảnh rang, ngoài sự phê phán là người sẽ không có việc làm, bắt buộc họ phải phê phán, để tận dụng nguyên khí của Trời Đất, nhiên hậu mới có cơ hội thức tâm. Bé nhận thấy hai phương diện đều đang làm việc cho tâm thân, đồng thức tâm trong luật nhân quả.

Kê:

*Kích động tu thân tự tiến lên
Giải mê phá chấp tự minh phân
Đạo đời hai ngã tùy tâm tiến
Lập hạnh bình tâm xét xét phân.*

Ngày 07 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Hôm nay là ngày sanh nhật của Bé, Bé định làm gì?*

Đáp: Thưa, hôm nay là ngày sanh nhật của Bé, Bé được hoàn toàn nghỉ ngơi. Bé tưởng niệm đến công ơn cha mẹ sanh thành thể xác quý trọng của Bé. Nhờ nó mà Bé trách nhiệm học hỏi và tiến hóa bao nhiêu năm, phần hồn càng ngày càng thanh nhẹ, ý thức được nhiều cõi khác nhau, bằng lòng tu học cho đến đích, trí óc thanh nhẹ, giao cảm liên tục các giới đến với Bé trong giây phút thanh tịnh, Bé càng quý trọng hơn loài vạn vật, Bé càng minh tâm kiến tánh của chính Bé, sống vui trong thức bình đẳng, đối nội như đối ngoại.

Kê:

*Thế gian học hỏi trí an bài
Minh cảnh đời nay lắm chuyện sai
Sanh trụ hoại diệt tùy ý thức
Cảm thông Trời Phật chẳng phân hai.*

Ngày 08 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Người đời thích sắm nhà to cửa lớn để làm gì?*

Đáp: Thưa, người đời thích sắm nhà to cửa lớn để lập địa vị vững vàng tại thế, nhưng hậu quả của phần hồn rất mệt nhọc vì sự nghiệp sẵn có, trước giờ phút lâm chung sẽ bị sóng nhồi liên hồi trước khi chết, rồi sẽ về không, thì phần hồn mới có cơ hội tự thức. Đối với người tu Vô

Vi sẽ có cơ hội tận dụng và quán thông hậu quả, thì mới tránh khỏi tai nạn ở về sau. Người thực hiện tu thiên thì sẽ có địa vị vinh quang của phân hồn ở về sau.

Kê:

*Của báu ném qua bỏ chạy mau
Phần hồn tự thức xét phân màu
Đạo đời hai nẻo thẳng thanh triền
Cảm thức đời nay chỉ đổi trao.*

Ngày 09 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Hậu quả của một bệnh nan y do đâu mà có?*

Đáp: Thưa, hậu quả của một bệnh nan y do tâm mà ra, tâm làm thân chịu, từ sự suy tư, ăn uống hành động gom thành hậu quả nan y. Ngược lại biết tu thiên tự giải nghiệp tâm trước hết thì xác thân cũng sẽ được chung tiến vượt qua tai nạn, hồn sẽ càng ngày càng sáng suốt hơn. Biết được nguyên lý sanh tồn của vạn linh, cảm thức sự tiến hóa, phải gặp phải sự nhờ quả, nhiên hậu mới có cơ hội lui về lãnh vực thanh tịnh mà tu, tức là buông bỏ chuyện đời nặng trước.

Kê:

*Chiều sâu phải xới phải đào thấy
Cấy hạnh từ bi thức thức say
Đạo đức sanh tồn không bị mất
Khổ hành tự đạt thấu dịp may.*

Ngày 10 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Trời tịnh tâm yên trí sáng, sao làm người rất ít người hiểu đạo là tại sao?*

Đáp: Thưa, làm người ít hiểu đạo, là óc người không chịu hòa tan với thanh cảnh và tự khai thông, đã tự gieo

một tập quán động loạn như tiền, tình, duyên, nghiệp, cuối cùng chỉ gạt hái lấy sự đau khổ mà thôi!

Hỏi: *Muốn biến đổi tình cảnh này thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, muốn biến đổi tình cảnh thì phải nhìn lại bốn phương tám hướng đều có thanh giới phát triển và quán thông, chung qui chỉ có thanh tịnh là hiểu hết!

Hỏi: *Muốn có thanh tịnh thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, muốn có thanh tịnh thì phải tự động buông bỏ sự động loạn, dứt khoát tình đời tạm bợ, bước hẳn vào đạo thì sẽ có cơ hội tự cứu, hướng về con đường vĩnh cửu bất diệt, tâm yên trí sáng.

Kệ:

*Minh tâm kiến tánh tự phân bàn
Đời đạo chuyên tu thức cảm an
Một mối qui nguyên tình quý đẹp
Từ bi khai triển chẳng bàng hoàng.*

Ngày 11 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Người tu thiền biết niệm Phật, óc sáng, thấy được điển giới thanh nhẹ thì sẽ được đi đâu?*

Đáp: Người tu thiền niệm Phật trí sáng thanh nhẹ sẽ được chư Tiên Phật ban chiếu và dẫn dắt tiếp tục tu học tiến hóa về phần hồn, gia đình sẽ khỏi bận tâm và tiếp tục tu như người là đúng đường, gia đình sẽ được an vui.

Kệ:

*Dứt khoát đường đời ý chí tu
Giải mê phá chấp giải tâm mù
Thăng hoa thanh nhẹ tùy duyên thức
Khai triển đường tu độ thế tu.*

Ngày 12 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Ngày mai Bé phải rời khỏi Manila đi Bangkok, Bé có nhớ những bệnh nhor mà Bé đang điều trị không?

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng nhớ thương họ, trong giờ thiên, Bé luôn luôn hướng về họ, lần lượt họ sẽ được bớt nạn. Một cuộc gặp gỡ và giúp đỡ cho họ hết bệnh, cũng là duyên nghiệp tái ngộ và đồng hoá giải, Bé khác hơn những y sĩ khác tính tiền bạc với họ, thì bệnh rất khó khôi phục nhanh chóng.

Kệ:

*Trì tâm tận độ thức cao siêu
Hóa giải trần tâm ý mỹ miều
Thức tỉnh đường tu thêm được tiến
Hành thông tự đạt thật là siêu.*

Ngày 13 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Sự sống của loài thú vật là sao?

Đáp: Thưa, sự sống của loài thú vật thì cũng phải sống theo trật tự của chính nó, vạn vật đồng nhứt thể, phải có đầu có đuôi thì mới có sự sống, nguyên điển vô sanh trường tồn, vẫn giữ hình thù muôn loài vạn vật ở nơi hư không sống động, là gốc gác bất diệt. Người đời biết được nguyên lý này chỉ biết lo tu thì mới trở về được trật tự vô sanh, không cần cạnh tranh chánh trị, nhưng vẫn có cơ hội tiến hóa tốt.

Kệ:

*Cảm thông nguyên lý vô cùng tận
Tự thức khai thông đóng góp phần
Vượt khỏi trần tâm duyên thức giác
Đầu đuôi khai mở cảm giao tàng.*

Ngày 14 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Bé đã bình an đến Bangkok, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui được tái ngộ người hiền, giữ mình trong trật tự, biết quý yêu Trời Phật, làm việc cần mẫn, Trời ban phước an vui, gặt hái được sự bình an, gia cang hiền hòa.

Kệ:

*Tu hành tự thức thiết tha tình
Cảm thức đời nay sống một mình
Hồn vía quý nguyên tình bạn đẹp
Sống vui thanh tịnh lại càng minh.*

Ngày 15 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Bé về đây tu thiền óc còn sáng không?*

Đáp: Thưa, Bé về đây óc vẫn sáng, lúc tịnh vẫn nhẹ nhàng, không có gì trở ngại cả. Từ quang của Bé vẫn phóng đi xa học đạo triền miên an vui và cứu độ, sự liên hệ nhắc nhở giữa bạn đạo và Bé vẫn mật thiết tùy theo từ quang của mỗi trình độ.

Kệ:

*Tâm thức khai minh trí thanh bàn
Phóng thâu thanh nhẹ vẫn bình an
Bộ đầu cảm thức tùy duyên độ
Không, có, có, không chẳng bằng hoàng.*

Ngày 16 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Bạn đạo hướng tâm về Bé, và sẽ đến gặp Bé, Bé nghĩ sao?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui về đón tiếp họ, vì họ hướng tâm chung một chí hướng tiến hóa của tâm linh, mọi người sẽ được vui khi gặp mặt. Tình thương yêu tha thiết cùng

tương ngộ tạo thành một linh khí tương giao, hòa tan trong tâm thức, đôi bên đều ổn định.

Kê:

*Tu hành tinh tấn rõ hành trình
 Quý báu thương yêu xét xét mình
 Tương hội qui hình tâm tự đạt
 Thanh thanh diệu diệu xét nơi mình.*

Ngày 17 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Bé càng ngày càng thấy rõ tâm bệnh của mọi người là sao?

Đáp: Thưa, vạn vật đồng nhứt thể, Bé càng thanh lọc lấy Bé, Bé càng rõ mọi người đang tự hành hạ từ tâm lẫn thân mà không hay biết gì chuyện mình đã tự hại. Bé ước mong mọi người thức tỉnh tự thanh lọc thì vui biết là bao.

Kê:

*Thanh lọc tâm thân từ thấp cao
 Ra vô dễ dãi như khi nào
 Vía hồn tương hội trong giếng mối
 Học hỏi triền miên xét thấp cao.*

Ngày 18 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Người tu có cần đánh giặc không?

Đáp: Thưa, người chơn tu không cần đánh giặc nhưng ngày đêm lo giải nghiệp tâm là đóng góp cho ba cõi.

Hỏi: Giặc đánh đến nơi không lo chống trả thì đâu còn tồn tại mà tu?

Đáp: Thưa, người chơn tu chỉ biết chống trả lấy chính mình là cần thiết, giặc xâm chiếm hằng giờ phút khắc, lo tu giải thì giặc đời phải noi theo mà sửa đổi, hạnh từ bi càng ngày càng tràn ngập, từ quang sẽ thu hút chúng sanh giải bỏ nghiệp tâm, nhiên hậu mới đem lại hòa bình cho

quần sanh. Xa xưa cho đến ngày nay, nhịn nhục là toàn thắng, kể cả Tiên Phật thành công cũng nhờ nhịn nhục. Chánh gốc cuộc sống của nhơn sanh hoàn toàn là điện, tự nhiên và hồn nhiên mà hình thành, chứ không phải tiền bạc và địa vị thế gian đã đặt để. Chỉ có tham thiền nhập định nhiên hậu mới khôi phục được thiêng liêng tánh.

Kệ:

*Thức giác minh tâm tự thực hành
Hành thông giải mở hướng về thanh
Không còn mê chấp tùy duyên độ
Trí sáng tâm yên chuyển thực hành.*

Ngày 19 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Làm người làm sao hồi sinh được?*

Đáp: Thưa, làm người muốn được hồi sinh thì tâm thức phải tự thức giác thì mới được hồi sinh ở cõi vô hình. Chấp nhận sự kích động và phản động của tình đời thì mới rõ được tình Trời. Hiểu được tình Trời thì sẽ hiểu được nguyên lý vô sanh, tâm thức sẽ không còn lo âu nữa, chỉ biết thanh tịnh là tiến hóa, chẳng còn mơ mộng và ảo ảnh nữa.

Kệ:

*Sống không, cảm thức mới vừa tiến
Chẳng có sân si chẳng có phiền
Đen bạc tình đời không chuyển động
Bình tâm thanh tịnh sống an yên.*

Ngày 20 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Sư tỳu tan trên mặt đất này có tương đồng với mây mưa trên Trời không?*

Đáp: Thưa, biết được điện thì chỉ có một mà thôi. Biết được nguyên lý vô sanh thì chẳng có tự tan, lúc nào cũng ổn định. Cho nên chư Phật đã tìm ra pháp thiên định thì mới có cơ hội xuyên qua điển giới, nhiên hậu mới đạt định.

Kệ:

*Tham thiền nhập định rõ chơn tình
Pháp giới môn huân rõ điển khuynh
Qui một thanh nhàn thông đạo pháp
Trì tâm thanh nhẹ tự qui hình.*

Ngày 21 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Bé thường nói qui không là sao?

Đáp: Thưa, qui không là tham thiền thanh nhẹ, hồn xuất tự do, không có gì ràng buộc cả. Ý chí thanh nhẹ phát triển vô cùng tận, khai thông tiến trình điển giới, cảm thông Trời Phật, có có không không vẫn ổn định, tức là qui không, nói về tình đời chẳng còn mê chấp.

Kệ:

*Thâm tình quán giải hự không tịnh
Mê loạn không còn xét xét minh
Đời đạo hai chiều không động loạn
Khai thông trí tuệ rõ chơn tình.*

Ngày 22 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Nhơn gian rất khao khát hòa bình tại sao không có hoà bình?

Đáp: Thưa, thế gian không có hoà bình cũng do tâm của loài người chưa nhận thức chơn tướng của chính họ, làm sao có hoà bình, trừ phi những người thật tình tu học, lui về trật tự tự nhiên và hồn nhiên thì mới đóng góp được sự hoà bình trên mặt đất, thực hành chơn pháp, quán

thông mọi mặt, nhiên hậu mới cảm thức sự hoà bình là quý.

Kệ:

*Chơn tâm thực hiện Pháp qui y
Chơn thức không sờn chẳng nghĩ suy
Trui luyện ngày đêm tâm thức giác
Minh tâm kiến tánh tiến không trì.*

Ngày 23 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Trật tự tiến hóa của nhơn sinh có gì lạ không?*

Đáp: Thưa, cuộc tiến hóa của nhơn sinh tùy theo duyên nghiệp và luật nhơn quả mà thức. Người tu thiên càng nhین nhục lại càng được hiểu nhiều hơn sự sanh tồn và tiến hóa của tâm linh.

Kệ:

*Thương mình tiến hóa thức tâm linh
Giải mở an vui rõ tánh tình
Sống động tình Trời quang độ chiếu
Cảm minh thiên địa chuyển hành trình.*

Ngày 24 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Cuộc thay đổi của mặt đất có gì lạ không?*

Đáp: Thưa, cuộc thay đổi bất ngờ, đương nhiên có sự mới lạ đối với người chưa hiểu rõ chơn lý.

Hỏi: *Chơn lý là sao?*

Đáp: Thưa, chơn lý là việc nhỏ cho đến việc lớn, từ xa xưa cho đến ngày nay vẫn không thay đổi, cùng chung một nguyên lý sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh, cứ vậy mà tiến hóa mãi mãi. Cuối cùng của nó là ánh sáng từ bi vô sanh và bất diệt.

Hỏi: *Có người tu chỉ có một khuôn khổ làm sao hiểu được điều này?*

Đáp: Thưa người tu một khuôn khổ nhưng ý chí không thay đổi, cuối cùng cũng thành đạt, chuyện đời có thể sửa đổi, còn ý chí và tâm linh thì không bao giờ thay đổi được, chỉ có hành giả tự hại lấy chính mình, đi lên không chịu đi, nhưng bằng lòng đi xuống thì sẽ gặp nhiều trở ngại không sao giải quyết được, bắt buộc phải học nhịn nhục nhiên hậu mới có cơ hội hồi sinh.

Kệ:

*Chiều hướng thẳng trăm tự nhớ ghi
Thẳng hoa tiến hoá thức tâm thì
Thực hành tận độ tùy duyên thức
Khó khổ hành tu tiến tiến ghi.*

Ngày 25 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Ngày vui hoà bình, ai ai cũng tưởng niệm Chúa Phật, chung vui sum họp hoà bình, hướng về tâm linh phần hồn, Bé có thấy nhận nhịp không?

Đáp: Thưa, Bé lúc nào cũng cảm thấy vui như ngày hôm nay, vì Bé mỗi đêm mỗi thiền xây dựng sự hoà bình của nội tâm cho nên cách nhìn của Bé lúc nào cũng bình thản cả.

Kệ:

*Chung vui cảm thức sống chung nhà
Vạn vật bình an tự vượt qua
Đời đạo song hành tâm thức giác
Hoà bình thanh tịnh sống vui hòa.*

Ngày 26 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Hôm nay là ngày nghỉ của mọi người Bé phải thức sớm đi HongKong Bé có mệt không?

Đáp: Thưa, thì giờ đã qui định Bé phải có mặt tại HongKong để dự đại hội nơi đó. Bé lại khăn gói ra đi dự

đại hội. Cuộc vui tương ngộ sẽ có giữa Bé và các bạn đạo, sống vui cầu nguyện thế giới hoà bình, việc làm rất có ý nghĩa cho thời đại đổi mới của toàn cầu. Bé rất hoan hỷ được làm việc này.

Kệ:

*Tình thế nhưn gian phải có ngày
Cùng vui đổi mới sống hằng say
Thực hành tâm đạo cầu thay đổi
Hòa bình sống động tạo điều may.*

Ngày 27 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Bé đến nơi bình an, mọi người đón rước Bé cảm thấy sao?

Đáp: Thưa, Bé rất vui trong tình bạn đạo đậm đà thương yêu, Bé cảm thấy tình triu mến của tâm đạo Vô Vi chỉ có thực hành mới có. Hàng ngày lại đông người đến với Bé, chứng minh có rất nhiều người đã thực hành đúng luật tự nhiên và hồn nhiên, mọi người đều cảm thấy vui và rất niềm nở, chịu thực hành thì sẽ có cơ hội tương ngộ mãi, cũng do tâm người mà thôi, hạnh đức sẽ được gia tăng tốt đẹp.

Kệ:

*Thực hành trao đổi đêm đêm tịnh
Nhập định tham thiền trí ý minh
Động loạn tiêu tan tình chuyển thức
Cùng vui cùng hợp lại càng minh.*

Ngày 28 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Duyên tình tan vỡ phải làm sao?

Đáp: Thưa, động loạn quên đi mối tình yêu thương lúc ban đầu. Sự vận hành của cơ quan cốt yếu: tim, gan, thận rối loạn không khác gì một trận cuồng phong, cái lộn nói

chuyện không có định hướng. Ngược lại người tu có định hướng rõ rệt, thì rất khó vấp phải giai đoạn hỗn loạn này, nội khoa tâm lý ổn định hơn.

Kệ:

*Tu tâm khai triển tiến không hờn
Hỗ trợ cùng nhau thức tiến hơn
Khuyến khích chơn lòng tâm hướng đạo
Cảm minh chơn lý mở trí hơn.*

Ngày 29 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Ngày mai là ngày cầu nguyện thế giới hoà bình, Bé có đóng góp gì không?

Đáp: Thưa, Bé sẵn sàng chung hợp với bạn đạo khắp năm châu, hướng tâm về Thượng Đế, tụ hợp thanh quang, hóa giải mọi khía cạnh trần trược ô nhiễm phàm tâm của nhơn sinh, cầu nguyện hòa bình, giảm bớt sự đau khổ của vạn linh trong quả địa cầu này, cảm động nguyên ý thanh cao, từ quang của chư Phật chư Tiên đồng ban rải hỗ trợ cho mọi tâm linh hướng thượng, cuộc thế sẽ thay đổi trong chiều hướng thanh nhẹ chung hưởng hòa bình.

Kệ:

*Hướng thượng tâm linh chuyển tiến hòa
Thanh tâm sáng suốt dẹp tâm ma
Phân minh đời đạo tâm thanh độ
Chung hợp cùng tu điển được xa.*

Ngày 30 tháng 12 năm 1992

Hỏi: Tại sao hôm nay lại có tổ chức Du Hành Tự Thức Kỳ Hai tại Hồng Kông?

Đáp: Thưa, sự mong muốn của một số bạn đạo không thể tham dự ở kỳ trước tổ chức như dịp được nghỉ ở cuối năm, đối với Bé thì lúc nào cũng sẵn sàng tham dự và xây

dựng tinh thần tu học của bạn đạo, bất cứ nơi nào nếu có phương tiện. Bé chỉ biết nói ra trong lãnh vực kinh nghiệm của Bé đã và đang thực hành, ước mong mọi người tự thức và hướng về Trời Phật trong cuộc sống thanh nhẹ của tâm linh.

Kệ:

*Thương yêu tha thứ chuyển hành trình
Tự thức thương yêu trí cảm minh
Duyên đạo duyên đời tình chuyển tiếp
Cảm minh các giới tiến thanh trình.*

Ngày 31 tháng 12 năm 1992

Hỏi: *Tại sao mỗi đêm Bé phải Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định?*

Đáp: Thưa, tu mà mỗi đêm không hành pháp thì sẽ mất cơ hội tự kiểm soát lấy chính mình, thì trí không sáng, óc không minh mẫn, hồn không được thanh nhẹ. Chuyện Trời Phật thì phải làm ngày làm đêm, thì mới có từ quang ban chiếu cho vạn linh tiến hóa. Người tu thì phải tự hướng về nguyên lý của Trời Phật, thì tương lai đạo mới thành, chứ không phải lý luận mà không hành, giữ nghiêm luật của Trời Phật mà tiến thân. Giữ được nghiêm luật thì không bao giờ thay đổi, trí ý lúc nào cũng phát triển và lành mạnh trong thanh tịnh.

Kệ:

*Thực hành giữ vững hành trình tiến
Thanh tịnh tâm linh chẳng cảm phiền
Ý lực bền lâu duyên tận độ
Pháp trình khai triển tự mình xuyên.*

Ngày 01 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé lại phải đi giảng cho công cộng Hồng Kông, Bé có lo mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé rất vui sẽ được nói chuyện với nhiều người, để có cơ hội trao pháp lành cho nhiều người kế tiếp vì pháp tu hiện tại của Bé đang hành rất văn minh và không có ỷ lại. Mọi người nhận được pháp này sẽ được độc lập tiến hóa từ tâm lẫn thân, không còn mê tín dị đoan, khỏi hoang uổng trong một kiếp làm người.

Kệ:

*Sống vui trong cảnh xác người tươi
Học hỏi triền miên thức lại cười
Giả tạm hành trình duyên tự thức
Dở hay động loạn ý tâm người.*

Ngày 02 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Ba đêm làm việc nhiều ít ngủ Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, có cơ hội làm việc nhiều Bé lại được khoẻ thêm chứ không thấy mệt. Làm việc cho mọi người được bình an là việc hữu ích cho chung, Bé không bao giờ chán nản, tâm sẵn sàng phục vụ thì cộng đồng bạn đạo sẽ được tốt.

Kệ:

*Thương yêu tha thứ chuyển nhiều bề
Kết thúc trần tâm tự hướng quê
Phật Giới thanh tịnh cùng ý thức
Trì tâm thanh tịnh thấu muôn bề.*

Ngày 03 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Một con người cố gắng tu đắc đạo trở thành một vị Bồ Tát thanh nhẹ, sẽ làm việc gì nơi cõi thanh nhẹ và mặt đất?

Đáp: Thưa, phải trụ nơi thanh nhẹ và ban chiếu từ quang cho mặt đất, hóa hoá sanh sanh không ngừng nghỉ, chuyển sự phát triển của vạn linh, trong định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh. Từ quang thanh nhẹ giúp đỡ chúng sanh không ngừng nghỉ, mới xứng với năng lượng đạt đạo của một vị Bồ Tát. Cho nên thế gian vẫn lưu hình ảnh sống động, người kế tiếp chưa hiểu nghiêm luật của Trời Đất tức là đạo, thì bày ra đủ trò cúng bái và tưởng niệm, chiêm ngưỡng, để giúp đỡ một phần ước mơ của tâm linh.

Kệ:

*Qui nguyên học hỏi suốt hành trình
Trụ hóa thân hình pháp pháp xinh
Thanh tịnh bền lâu trong diệu pháp
Cùng chung ba cõi thấu chơn tình.*

Ngày 04 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Sau cuộc vui sanh nhứt do bạn đạo tổ chức Bé có cảm tưởng gì không?

Đáp: Thưa, cuộc vui chung hợp của Đại Gia Đình Vô Vi đều có ý nghĩa tốt đẹp. Sau chuỗi ngày tu học đã mang lại sự hoà bình cho mọi người, tạo thành một hòa khí sống động, thực hiện tình thương và đạo đức, khí giới này sẽ lưu niệm trong chơn tâm của mọi người. Buổi hội hợp kết thúc, mọi người ra về nhưng tâm lúc nào cũng không xa đạo pháp.

Kệ:

Vui hành chơn pháp tự phân qua
 Trí đạo phân minh tự tiến hòa
 Ý đẹp tâm lành thanh đạt đạo
 Tình thương đạo đức sống chan hòa.

Ngày 05 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Nhơn sanh động loạn làm sao ổn định được?*

Đáp: Thưa, hơn sanh động loạn là tại vì muốn bình an mà không thực hành bình an thì làm sao có bình an được.

Hỏi: *Muốn thực hành bình an thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, phải tu đúng pháp thì tâm thân bình an thì thế sự sẽ được bình an. Hôn vía bất minh thì làm sao biết được đường tiến hóa mà ổn định tâm thân. Hướng ngoại không sao tiến bước được, tạo khổ thì sẽ sống trong khổ ải trầm luân, không có lối thoát, có tiền có bạc nhưng không có sự bình an, cũng như người nghèo bơ vơ, chẳng biết được tương lai sẽ về đâu.

Kệ:

Tinh tấn tu tâm tự tiến thâm
 Giải mê phá chấp lý trầm ngâm
 Thực hành chơn pháp tùy duyên thức
 Hạnh niệm quang hành lý diệu thâm.

Ngày 06 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Tại sao Bé lại thích trị bệnh cho người có tâm đức tốt?*

Đáp: Thưa, người có tâm đức tốt là người có căn cơ tu học ở tiền kiếp, kiếp này có duyên với thiện hơn, cho nên thiện hơn tận tình phục vụ họ, để kết duyên hướng về bác ái từ bi.

Kệ:

*Cứu người có lúc có khi chuyển
 Tâm thức an vui chẳng có phiền
 Hạnh tu cứu độ người trí giác
 Bình minh sáng tỏ chẳng lo phiền.*

Ngày 07 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Mọi người hướng tâm về Bé ở kỳ Đại Hội này, Bé nghĩ sao?

Đáp: Thưa, mọi người tu thiên Vô Vi hướng tâm về Bé, Bé rất khỏe mạnh, Bé thực hiện thành tâm cầu nguyện cho thế giới hòa bình, cộng với thiện ý của tất cả bạn đạo, làm việc chung vui rất nhẹ nhàng.

Kệ:

*Thành tâm thực hiện chuyển từ quang
 Thượng trí khai minh tiến rõ ràng
 Cầu nguyện hòa bình minh lý đạo
 Từ bi tận độ chẳng bàng hoàng.*

Ngày 08 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Những người tiền bạc đầy đủ, buôn bán lớn giàu có, lại sợ chết là sao?

Đáp: Thưa, những người giàu có về vật chất, nhưng không được luật như quả thì lúc nào cũng ham sống sợ chết, vì chỉ biết có một mặt, còn một mặt trường sinh bất tử lại quên đi. Ngược lại người tu thiên đứng đắn thì có cơ hội thông cảm hai mặt thì sẽ không bận rộn về sanh, tử, luân hồi, lúc nào tâm trạng cũng quân bình, cuộc sống an vui, thấy rõ tiền không làm được điều cần thiết của tâm linh, nhưng cảm thức được ý lực tu học sửa tiến thì mới có cơ hội hòa đồng ba cõi thiên địa nhưn, trí óc minh mẫn, dứt khoát không tiếp tục mê loạn, nội khoa tâm lý sẽ được tốt đẹp hơn. Khôi phục được nội khoa tâm lý thì

mới thực tâm thực lòng phát triển tâm linh, dốc lòng tinh tấn tham thiền nhập định thì tương lai mới có cơ hội về Trời, an hưởng nguyên thủy tâm linh.

Kệ:

*Thức giác trì tâm tự sửa mình
Khai thông giải mở hướng tâm linh
Cảnh đời tạm bợ xoay xoay chuyển
Khó khổ trùng tu pháp pháp minh.*

Ngày 09 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Bé sửa soạn rời khỏi Hồng Kông đi Úc lo cho mọi người được thanh nhẹ tại sao?

Đáp: Thưa, suốt đời của Bé luôn luôn cố gắng hiến cho quần chúng những gì Bé có thể đạt được. Bé không muốn giấu giếm bất cứ một việc gì Bé đã biết được vì Bé cảm thấy mọi người đều có khả năng liên hệ với cả càn khôn vũ trụ, khối óc phát triển vô cùng, chỉ có thực hành sẽ đạt đến vô cùng khai triển. Người tu thiền cảm thức rõ rệt Phật Pháp vô biên, chỉ có thực hành là sẽ có. Tin nơi khả năng của chính mình phát triển còn hơn tin Trời Phật mà không hành.

Kệ:

*Ý tâm khai triển tự mình mình
Cảm thức trần gian một lộ trình
Chánh pháp trợ hành ta dũng tiến
Qui y Tam Bảo thấu Thiên Đình.*

Ngày 10 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Bé đã bình an đến Úc, Bé lại tái ngộ một số bạn đạo yêu quý của Bé, Bé nghĩ sao về họ?

Đáp: Thưa, Bé rất vui khi gặp họ, họ đã tự động tổ chức những buổi thiền chung để thực tập công phu hướng

thượng để tự giải tỏa mọi sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm, thanh lọc qua từ quang của Bé.

Kệ:

*Thanh tịnh chung vui sống ở yên
Bình tâm học hỏi chẳng gieo phiền
Trí sáng tâm minh qui một mối
Thành tâm thực hiện tự tâm hiền.*

Ngày 11 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Cuộc chung thiên, Bé thấy có hữu ích không?*

Đáp: Thưa, Bé thấy rất hữu ích, nhiều người được may mắn, lộ bệnh kinh niên, Bé có duyên giúp đỡ họ khỏi bệnh, Bé rất mừng có Trời Phật, có kinh nghiệm đóng góp, có cơ hội thực hiện tình thương và đạo đức.

Hỏi: *Bé làm việc 3 giờ sáng, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, mệt là tâm người so đo thì mới thấy mệt, chứ còn Bé lúc nào cũng sẵn sàng dấn thân cứu người, Bé lại cảm thấy vui.

Kệ:

*Cứu người là chuyện an vui độ
Tỉnh giấc thức hồn khai triển lộ
Lục tự triền miên chuyển tiến đạo
Khai thông trí tuệ niệm Nam Mô.*

Ngày 12 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Tại sao đêm nay Bé không xuống phòng thiền?*

Đáp: Thưa, Bé không cần chung thiên về tâm đời, nhưng Bé thực hiện điện năng tâm đạo hướng về bạn đạo. Những bạn đạo thanh nhẹ có thể nhận được sự hiện diện của Bé, trong lúc chung thiên. Sự cảm thức khác hẳn với sự hiện diện của thể xác, cốt yếu người tu thiền giải thoát thì phải có sự cảm nhận thanh nhẹ thiêng liêng thay vì

vật thể. Côi Vô Vi là côi thanh nhẹ liên hệ tức khắc trong thanh nhẹ.

Kệ:

*Hướng tâm tức khắc đạt chơn hồn
Nguyên lý an vui tự chuyển tồn
Không sắc sắc không tùy thức tiến
Khai hội cùng vui điển với hồn.*

Ngày 13 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Bé cảm khẩu có lợi gì không?*

Đáp: Thưa, Bé cảm khẩu có ích cho tim và ngũ tạng được an nghỉ, tâm điển được khai triển thanh nhẹ hơn, dễ tiến hóa ở lãnh vực điển quang, thiên đàng không có đất cát nặng như thế gian, nhưng có điển hút chơn tâm tiến hóa. Trí ý thanh nhẹ thì tức khắc được đến đó học hỏi thêm và thanh tịnh nhiều hơn, không còn sợ sệt, như lúc đang còn bám trong xác phàm.

Kệ:

*Hồn xa điển pháp phân phân giải
Trí ý phân minh chuyển tiến hoà
Không có có không đồng thức giác
Trong thanh có tịnh chẳng lầm sai.*

Ngày 14 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Những bạn đạo gặp Bé đều bệnh là sao?*

Đáp: Thưa, những người gặp Bé đều bệnh là thể xác không ổn định, không phù hợp với chấn động tự nhiên của vũ trụ, cho nên gây ra bệnh hoạn bất cứ lúc nào, sự giao thông giữa lục phủ ngũ tạng không được điều hòa, tâm linh bị bế tắc, không sao thanh tịnh được.

Hỏi: *Muốn ổn định thì phải làm sao?*

Đáp: Thừa, phải tu thiên, thì lần lượt sẽ khám phá bệnh trạng của chính mình, ăn năn sửa tiến thì mới bớt được nghiệp tâm, tự quán thông cơ tạng phù hợp với cả càn khôn vũ trụ, xác thân rất quý giá, không nên hành động bừa bãi mà đành phá hoại cơ cấu tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất cấu thành, cảnh điển vật huyền vi tự thức.

Kệ:

*Khai thông điển giới tiến tâm truy
Thanh tịnh càn khôn sắc lý vi
Thân cảnh tràn đầy duyên tự thức
Vô sanh thanh tịnh rõ huyền vi.*

Ngày 15 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Huyền vi là gì?*

Đáp: Thừa, huyền vi là nhỏ nhưt mà người đời không thấy. Sự thấy nó thấy cái thấy, tức hiểu biết được những chuyện thế gian không có thể biết được, như cảnh Tiên nhà Phật. Chỉ có người tu thực hành bất chấp gian lao khổ cực, đói rách, thì mới có cơ hội cảm thông.

Kệ:

*Tu hành một dạ một lòng tiến
Chẳng có lo âu chẳng có phiền
Thanh nhẹ về Trời trong nháy mắt
Càn khôn qui một sống an yên.*

Ngày 16 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Mọi người quý yêu của Bé, qui về đây thăm sức khoẻ và lời khuyên giải của Bé. Bé nghĩ sao về họ?*

Đáp: Thừa, họ có sẵn một tâm hồn cầu tiến, cho nên họ mới có cơ hội hội tụ tâm linh, minh cảm tự tu tự tiến, duyên lành tự đạt, cảm thông nguyên ý của Trời Đất, nung nấu một tình thương vô bờ bến, ước ao muốn gặp Phật

và Thượng Đế trong chiều hướng tâm linh, chơn hồn phát triển, không còn nghịch cảnh nữa, tức là có cơ hội giải nghiệp tâm, về đây nhận lãnh chơn pháp chơn lời để sớm thức tâm.

Kệ:

*Giải mở sân si chẳng giận hờn
 Qui nguyên Trời độ trí mang ơn
 Thành tâm học đạo không giờ dứt
 Tiến hóa thanh cao điển pháp hườn.*

Ngày 17 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay có cuộc giảng cho cộng đồng người Việt Nam, Bé sẽ bàn bạc về việc gì?*

Đáp: Thưa, tùy duyên mà Bé khai khẩu, nói chuyện thích hợp cho mọi nhu cầu cần thiết cho cuộc sống, sức khỏe và tâm linh. Cuộc đời còn lại của Bé, Bé chỉ cố gắng hiển những gì Bé đã hành được và đạt được cho mọi người noi gương thực hành, chứ Bé không hứa và khơi dậy lòng tham của mọi người. Nhưng Bé chỉ nhắc lại thực chất của phần hồn vô sanh và bất diệt để cho mọi người an tường cuộc sống trong lẽ sống.

Kệ:

*Qui nguyên một mối tự tiến tông
 Hồn vía khai minh sống thông dong
 Đời đạo song hành tâm tự thức
 Có không không có chẳng cầu mong.*

Ngày 18 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Sau cuộc hợp mặt với cộng đồng người Việt Nam, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé cảm nhận tình thương của mọi người vươn cao lên theo nhịp chấn động của tâm thức của mọi

trình độ. Sau khi nhận những lời nhắn nhủ khêu dậy khả năng tự thức của mọi người, đến lúc chia tay ai ai cũng vui cả.

Kệ:

*Duyên lành tự thức trí khai minh
Cởi mở chung vui rõ duyên tình
Ý đẹp duyên lành nay tự thức
Bình tâm học hỏi lý thông tình.*

Ngày 19 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Xuất hồn chứng nghiệm ra sao?*

Đáp: Thưa, xuất hồn là lúc tham thiền nhập định, tự thấy trước trán nhóe sáng, khớp xương bộ đầu qua nhiều năm tháng thực hiện pháp Soi Hồn, khớp xương nở rộng, vết mây lướt gió, ý thức rõ hồn rời khỏi khối óc, đến nơi thanh nhẹ và trật tự, tùy theo sự hướng tâm của mỗi hành giả, cứu mình và ảnh hưởng luồng điện khác, cứ vậy mà tiến hóa. Bộ óc học hỏi không ngừng, không giờ rảnh rỗi để tạo sự ác ôn và tự phá hoại nữa.

Kệ:

*Người tu thanh tịnh ý xuất ra
Học hỏi triền miên trí triển hòa
Trật tự minh hồn thấu gọn ngắn
Xét phân phân xét lý chan hòa.*

Ngày 20 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Ở trên đời này có cái gì lạ không?*

Đáp: Thưa, ở trên đời này chỉ có khối óc là lạ nhất. Mỗi ngày mỗi phát triển tùy theo nhu cầu của cá nhân, hoàn cảnh càng khó khăn, lại càng phát triển nhiều hơn. Hết chỗ hướng tâm về vật chất lại tự hướng tâm về Trời

Phật. Quá khổ lại thích tu hơn là cạnh tranh, tạo ra cơ hội tự nhin nhục tìm tàng chơn lý.

Kê:

*Hướng lên là cõi vô cùng tận
Trí óc khai thông tự góp phần
Sự thật minh tâm là cốt yếu
Thành tâm học hỏi tự mình phân.*

Ngày 21 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Thường tình đen bạc là gì?

Đáp: Thưa, thường tình đen bạc là sự giao giữa Trời và Đất là đương nhiên như vậy là như vậy, không có gì thay đổi cả. Đen bạc là trực với thanh, biến thể của nó là tranh chấp, tạo khổ cho nhau, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa về tâm linh.

Kê:

*Thế gian chuyển động cuộc hành trình
Động loạn muôn chiều trí cảm minh
Ân độ thực hành trong thức giác
Có không không có cũng do mình.*

Ngày 22 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Hôm nay ngày mồng một tháng giêng năm Quý Dậu Bé có đi đâu không?

Đáp: Thưa, hôm nay ngày đầu năm Âm Lịch của năm Quý Dậu, Bé chỉ có tham thiền nhập định nhiều giờ cầu nguyện cho thế giới hòa bình, chúc phúc các bạn an vui. Người tu không còn bày chuyện động loạn nữa, chỉ biết tu và hướng thượng mà thôi, cuộc sống tạm bợ này chỉ có khổ thêm, nhiên hậu mới sớm thức tâm tu học cho phần hồn được sớm tiến hóa.

Kê:

*Tu tâm dưỡng tánh học chữ hòa
 Vũ trụ cần khôn chẳng cách xa
 Nhắm mắt tham thiền tâm thức giác
 Vui hành tâm đạo tự mình qua*

Ngày 23 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Cuối năm tục lệ Bé phải dự đêm Giao Thừa, rước ông bà cha mẹ đã quá cố, Bé nghĩ sao về cuộc sống hiện tại của Bé?*

Đáp: Thưa, Bé vẫn nhớ lại những dĩ vãng, anh chị em trong gia đình, đều nhận nhíp trang trí bàn thờ tổ tiên, chuẩn bị đón xuân, tin tưởng điều lành sẽ đến trọn năm, gia đình hòa hợp an vui, thật là một tập tục tốt đẹp của nòi sinh, sống trong niềm tin tâm linh, người người an vui, trăm hoa đua nở, chung bày bông mai vàng đẹp.

Kê:

*Người người hoan hỷ đón mừng xuân
 Ướm nở hoa mai gieo tạo niềm
 Xuân về cao đẹp người người thích
 Gia đình vui hợp tạo niềm tin.*

Ngày 24 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Phật thuyết chúng sanh tham, tham ở chỗ nào?*

Đáp: Thưa, chúng sanh tham sống sợ chết, rất khó siêu sinh sau khi chết! Còn tình đời thì tham danh vọng tự đưa mình tới chỗ động loạn than khổ vậy thôi, thậm chí người tu cũng tham mau đắc đạo, quên đi sự trật tự từ đời lẫn đạo thì sẽ đắc đạo.

Kê:

*Mưu sinh loạn động khổ muôn bề
 Giam hãm tâm linh sống mãi mê
 Tâm đạo không hành tâm bận rộn*

Thức tâm khai ngộ chẳng còn mê.

Ngày 25 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Làm sao hướng thẳng về Đức Phật được?*

Đáp: Thưa, phải thành tâm, buông bỏ tất cả sự động loạn của nội tâm, thực hành tham thiền nhập định, liên tục triền miên như vậy, toàn thức toàn nhẹ, tạo một kỳ công thực hành thanh tịnh, tức là trên đường đi về xứ Phật. Niệm Phật và nhớ Phật để luyện tâm vững bền, không có một mảy may nghi ngờ, nhiên hậu mới có cơ hội hướng thẳng về Đức Phật. Nói thì rất khó, nhưng chịu liên tục tự hành thì kết quả không có khó khăn, tuồng hát nào cũng cam go ở đoạn giữa cả, phải nhẫn nhục kiên nhẫn xem đoạn cuối thì mới thấy kết quả rõ ràng.

Kệ:

*Tu tâm chẳng có bàng hoàng động
Thế sự đa đoan cũng về không
Tu giải ước mơ càng chuyển tịnh
Thực hành đúng pháp hưởng vô song.*

Ngày 26 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Sự khác biệt giữa Phật và Chúa ra sao?*

Đáp: Thưa, sự khác biệt giữa Phật và Chúa, luôn luôn khác biệt hơn loài người, là tịnh và động. Nếu muốn biết sự khác biệt giữa Phật và Chúa thì phải tịnh, nhiên hậu mới có cơ hội minh xét được giá trị của hai bên.

Kệ:

*Tiến thẳng phải tự phân nền
Căn bản vô sanh tự bỏ quên
Muốn biết muốn tu phải tạo nền
Trì tâm thanh luyện chẳng giờ quên.*

Ngày 27 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Hôm qua Bé không ngủ được trọn đêm, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé vẫn khỏe, cơ thể vừa thanh lọc xong, bắt đầu hấp thụ, không giám ăn nhiều, phải giữ đúng luật sau khi thanh lọc, từ từ sẽ khôi phục lại tốt hơn xưa. Nếu sợ chết ăn bậy là sẽ nguy hại ở về sau. Bé chỉ nằm nghe sự vận hành của cơ thể, đến lúc bình phục tốt, ăn uống theo sự qui định của phương pháp thanh lọc.

Kê:

*Mặt tươi thanh nhẹ chẳng lo buồn
Thức giấc bình tâm ý vẫn suông
Cơ thể tràn đầy thanh khí điển
Tâm tư an lạc hướng về nguồn.*

Ngày 28 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Bé bị trật thần kinh xương sống tại sao?*

Đáp: Thưa, tại vì nằm giường mềm và ngồi ghế salon mềm bị trật khớp xương và động sùng thần kinh lưng cho nên nó ảnh hưởng cả hệ thống, không đi được. Bé được may mắn gặp được một vị y sư thích hợp, chỉ có một lần massage và được khôi phục, cũng là dịp may cho Bé, mọi việc đều được êm xuôi.

Kê:

*Mọi điều cũng gặp dịp may độ
Tiến triển chơn hồn giữ Nam Mô
Tu học hành trình không gạt bỏ
Trì tâm tu luyện thức Nam Mô.*

Ngày 29 tháng 01 năm 1993

Hỏi: *Bé mất ngủ, Bé có mệt không?*

Đáp: Thưa, Bé vẫn khoẻ và ăn uống được, cũng nhờ vừa thanh lọc xong, ngũ tạng khoẻ mạnh, vì sự uể oải của thần kinh liên hệ, huyết áp lên xuống bất thường, cũng phải đợi thời gian khôi phục thì Bé sẽ có giấc ngủ như xưa.

Kệ:

*Bệnh là kiếp nạn từ xa xưa
Ý thức tiền căn trí mới vừa
Chấp nhận trì tâm nạn vẫn qua
Thức tâm học hỏi chẳng dầy dưa.*

Ngày 30 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Bé còn ê ẩm nhiều không?

Đáp: Thưa, xác Bé càng ê ẩm Bé càng thấy rõ luật nhơn quả và chơn lý hơn. Bé cảm thức rất nhiều nguyên lý dở hay của tâm trạng của một người, chưa có cơ hội cảm thông lấy chính họ, thì phải vượt qua nhiều thử thách mới thức tâm. Hồn làm chủ cái xác tức là tiểu thiên địa, nếu không có bệnh hoạn thì làm sao có cơ hội thức tâm. Tâm làm thân chịu là vậy, không đổ thừa cho cái bị bệnh mà đành quên hành động của cái tâm. Nếu quên tâm thì không có cơ hội ăn năn và tiến hóa về cõi thanh nhẹ của Trời Phật được.

Kệ:

*Tâm minh hòa hợp thức hành trình
Diễn giới phân minh chuyển tiến khuynh
Trí tuệ khai minh hoà các giới
Lòng không kích động lại càng minh.*

Ngày 31 tháng 01 năm 1993

Hỏi: Lần lần Bé đã được ổn định chưa?

Đáp: Thưa, sự kích động và phản động của khối thần kinh liên hệ, bắt đầu trở về với trật tự của chính nó.

Kệ:

*Cảm thông chẳng có sự dần co
Ý thức bền lâu chẳng dần dò
Nhân quả thực hành tâm đạt thức
Quán thông đời đạo chẳng còn lo.*

Ngày 01 tháng 02 năm 1993

Hỏi: Bé đã vượt qua trận đồ phá hoại tâm linh của Bé, Bé nghĩ sao?

Đáp: Thưa, Bé cảm thức được món quà đầu năm của Thượng Đế ân ban và chúc phúc cho Bé, Bé cảm thấy sung sướng và an vui hơn lúc nào cả.

Kệ:

*Thâm tình Trời độ trong duyên phước
Học hỏi triền miên lại quý thương
Tận độ do Trời tâm quyết học
Từ bi khai mở tạo tình thương.*

Ngày 02 tháng 02 năm 1993

Hỏi: Người tu cần cảm thức từ mọi trạng thái mà có, hòa tan với mọi trạng thái mà sống không?

Đáp: Thưa, nguyên lý này rất cần thiết và có cơ hội mở rộng đường đi hướng về tâm linh, trí ý luôn khép mình trong mọi lãnh vực để thức tâm và tiến hóa về phần hồn, thực hành như vậy mới đúng đời đạo song tu, không bao giờ bị cô lập và bỡ ngỡ trên đường tu, đem lại hòa khí cho các nơi các giới.

Kệ:

*Thực hành quán cải trong duyên đạo
Trí ý khai minh tự bước vào*

*Khai triển vô cùng tâm đạt pháp
Bình tâm học hỏi tiến về mau.*

Hỏi: *Hôm nay bệnh nhức mắt của Bé đã được khoẻ chưa?*

Đáp: Thưa, gặp được y sư trật đả và châm cứu tận tâm cứu chữa, bệnh nhức mắt đã dần dần tan biến mất, Bé ngủ rất dễ chịu trí não vẫn minh mẫn không có gì xáo trộn cả.

Kệ:

*Gặp bệnh tưởng Trời mới thấy hay
Y sư giúp đỡ bệnh yên ngay
Trời ban phước đức người quý mến
Hẹn gặp học thêm những việc hay.*

Ngày 03 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Trong thời gian Bé không thiền được Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, vẫn vui trong hành trình học hỏi và tiến hóa, ý lực tu học cũng không xao xuyến và bị gián đoạn.

Kệ:

*Ý lực tu hành vẫn sáng choang
Không còn mơ mộng chẳng bàng hoàng
Duyên lành khai triển tâm an định
Trí sáng tâm vui pháp, pháp quang.*

Ngày 04 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Lúc này Bé lại thích viết mục Bé Tám hơn xưa?*

Đáp: Thưa, Bé cần nói ra những gì Bé biết được, để phục vụ bạn đạo khi cần đến Bé bất cứ ở lúc nào và nơi nào.

Kệ:

Tình thương quý mến đạt dào độ

*Phục vụ tâm linh tạo trí đồ
Phân giải bèn lòng tâm tự tiến
Kỳ công điều luyện thức Nam Mô.*

Ngày 05 tháng 03 năm 1992

Hỏi: *Tại sao lúc nào cũng không thấy Bé mệt mỗi cả?*

Đáp: Thưa, suốt đời của Bé thích phục vụ thay vì nhận sự phục vụ của người khác, thành thử Bé lúc nào cũng không thấy mệt mỗi cả.

Kệ:

*Gieo trồng ý lực tự thông qua
Chẳng có khó khăn chẳng hưởng quà
Ý niệm thực hành không mệt mỗi
Thanh cao Trời độ tự mình qua.*

Ngày 06 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Sự sáng suốt của Bé do đâu mà có?*

Đáp: Thưa, vì Bé cảm thấy chính mình chưa sáng suốt, cho nên Bé cần thiền định nhiều hơn để phục vụ cho bạn đạo, mọi người thực hành pháp lý và chịu khai thác lấy chính mình và cống hiến sự thật cho mọi người kế tiếp là quý giá biết là bao.

Kệ:

*Thành thật tự tâm tự bước vào
Cần khôn vũ trụ chẳng thấp cao
Trì tâm tu luyện Trời ban phước
Pháp giới môn huân chuyển ra vào.*

Ngày 07 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Trời Phật có trách chúng sanh không?*

Đáp: Thưa, Trời Phật lúc nào cũng sẵn sàng giáo dục chúng sanh tiến hóa theo duyên nghiệp sẵn có của chính

bản thân của chính họ. Người đời thường nói Trời Phật quả phạt, chính tâm của họ không minh chánh mới cảm thấy điều này. Ngược lại giữ nghiêm luật tu học thì lại quý trọng Trời Phật nhiều hơn.

Kệ:

*Khai minh chẳng có giận hờn tiến
Trí độ thanh cao chẳng có phiền
Phục vụ bền lòng gieo ý đẹp
Có không không có sống an yên.*

Ngày 08 tháng 02 năm 1993

Hỏi: Ở mặt đất này từ xa xưa cho đến nay có chế độ nào lý tưởng và hạnh phúc nhất?

Đáp: Thưa, từ xa xưa cho đến ngày nay, chưa có chế độ nào lý tưởng và hạnh phúc nhất trần gian, chỉ có người chịu tu sửa tâm thân, cảm thông được phần hồn và nguyên lý sanh tồn của Trời Phật là lý tưởng và hạnh phúc nhất mà thôi.

Kệ:

*Sửa tu tự tiến chẳng sang tòi
Cảm thức trần gian đi đứng ngồi
Một mối Trời ban tình quý đẹp
Chẳng còn mơ mộng tạo thành ngôi.*

Ngày 09 tháng 02 năm 1993

Hỏi: Tại sao người ta bị ma nhập xác?

Đáp: Thưa, cơ tạng của người bị nhập bị ô trược và thần kinh yếu, luồng điện của người ấy thấp, hợp với tầng số nào thì phần thiêng liêng của tầng số ấy tá nhập, loạn thuyết mất trật tự, cũng xưng danh Tiên Phật, nhưng không có hữu ích cho nhơn sanh.

Hỏi: Muốn tránh việc này xảy ra thì phải làm sao?

Đáp: Thưa, phải biết cách thanh lọc cơ thể, đem độc tố ra khỏi bản thể và tinh tấn tu hành, tuồng đến vị Phật thanh cao mà mình đánh lễ Ngài, tâm thân thường nhẹ thì điện năng sẽ được dồi dào, tà khí không lai vãng, khó khăn chẳng còn.

Kệ:

*Siêng năng phát triển thần kinh
Tuệ giác phân minh trí ý khinh
Chấn động không còn lưu ý trước
Tâm linh phát triển cũng do mình.*

Ngày 10 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Tại sao người tu thiền Pháp lý Vô Vi, bộ đầu được hút điển đi lên, khi nhắm mắt?*

Đáp: Thưa, được hút điển đi lên là chứng minh cho sự thay đổi chiều hướng điển quang thật sự đang hành đạo, tiến hóa theo chiều hướng của Pháp Luân Thường Chuyển, càng làm nhiều sẽ được kết quả tốt ở tương lai.

Kệ:

*Pháp luân thường chuyển giải phân bày
Khôi phục tâm linh chẳng hướng sai
Trí tuệ phân minh tâm tự giác
Chẳng còn loạn động chẳng còn sai.*

Ngày 11 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Thế sự đa đoan làm sao tu?*

Đáp: Thưa, thế sự đa đoan vì tâm hướng ngoại, còn tu thì ngược lại, hướng nội để phát triển tâm linh, khai thác tiểu thiên địa, cảm thông Trời Phật, quán thông hành động trí tuệ của chính mình, nhịn nhục thăng hoa tốt đẹp và nhẹ nhàng hơn.

Kệ:

*Thoát ly cái cảnh giận hờn điên
Thanh tịnh cảm minh chẳng ảo huyền
Có có không không đều chuyển phước
Cảm thông thanh nhẹ rõ Trời duyên.*

Ngày 12 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Những người làm ăn thất bại có thể tu Pháp Lý Vô Vi không?*

Đáp: Thưa, Pháp lý Vô Vi chuyên đón rước người thất bại và đau khổ! Thanh lọc trước khi bước vào tu Vô Vi, sau khổ tâm là cơ hội bằng lòng lui về thực chất của chính mình, nhin nhục để tiến hóa, thay vì tiếp tục tham lam và đau buồn.

Kệ:

*Dứt khoát ra đi tự giải buồn
Chẳng còn lưu luyến chuyện đau buồn
Thương tâm tự độ mê lầm bỏ
Thực hiện công phu đạt pháp luôn.*

Ngày 13 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Người tu có quyền làm ăn không?*

Đáp: Thưa, vì sanh kế, được quyền làm ăn buôn bán, trong tinh thần phục vụ mọi người, thật thà và không gian dối, kể như làm mướn kiếm cơm một ngày ba buổi, thì mọi việc sẽ được êm xuôi. Ngược lại, tham lam sẽ bị trắng tay, đó là luật quân bình của Trời đất, tu là giải nghiệp, nếu tạo nghiệp thì sẽ thọ nghiệp, càng ngày càng tham thêm thì sẽ bị lún, như đứng giữa đám bùn rất khó thoát.

Kệ:

*Tu tâm giải nghiệp chẳng tham tiền
Khó khổ Trời ban tự thức xuyên
Phát triển chơn hồn tùy ý thức*

Thành tâm tu luyện phước triền miên.

Ngày 14 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Người tu cần có minh sư chỉ dạy không?*

Đáp: Thưa, rất cần minh sư chỉ dạy, nhưng cũng tùy tâm của người muốn học, phải biết kính nể minh sư, thì mới cảm nhận được lời chơn lý phân giảng của minh sư mà thực hành, thì sẽ đạt được kết quả mỹ mãn hơn, còn kỳ thị minh sư sẽ tự chuốt lấy sự đau khổ! Không thể gỡ gạc được, trong hành trình tu học.

Kệ:

*Tu tâm nhịn nhục tiến thẳng hoa
Trí sáng tâm minh đạt chữ Hòa
Buồn tủi không còn, không tự ái
Có không không có vẫn tương hòa.*

Ngày 15 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Tại sao người tu lại còn dục?*

Đáp: Thưa, người tu phải dốc lòng tu học tiến hóa, thực thi đúng pháp, thiền nhiều ý lực càng ngày càng mạnh trong hành trình tiến hóa của tâm linh, thì lãnh vực từ bi càng ngày càng mở rộng, hướng về gốc gác đại từ bi, dụng pháp luân thường chuyển hóa giải, bằng hơi thở triền miên khai thông thuần dương, thì dục giới âm khí phải tan biến mất, tâm mới định, huệ mới khai, sẽ không còn lưu luyến ở giới ô trược nữa, trí sáng tâm yên.

Kệ:

*Khai minh tâm thức trí bình yên
Phẳng lặng tâm giao chẳng có phiền
Thanh nhẹ tình đời không chuyển động
Thương yêu tha thứ chẳng gieo phiền.*

Ngày 16 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Cuộc sống liên hệ với những gì mà khó sống vậy?*

Đáp: Thưa, cuộc sống liên hệ với Trời và Đất. Nhưng loài người thường quên sự liên hệ giữa Trời Đất và Người, nhiều khi tịch mịch và đau khổ, cũng không biết được do đâu xảy ra, chỉ biết than khổ mà thôi, chứ làm người không khổ, nếu biết rõ sự liên hệ giữa Trời Đất và Người. Sự hiện hữu của con người trên mặt đất cũng do Trời định. Còn biết được Phật, lại có một lối thoát rõ rệt. Chỉ có tu thì mới đạt được, hành đúng pháp thì chỉ có tiến không có lùi.

Hỏi: *Tiến về cõi nào?*

Đáp: Thưa, tiến về nơi thanh tịnh của nội tâm mà tự giác, thì mới có cơ hội thoát khỏi nghiệp tâm.

Kệ:

*Sống vui trong cảnh thanh Phật Trời
Tiến hóa an vui khắp mọi nơi
Thanh tịnh vững bền tâm đạt thức
Thanh thanh diệu diệu sống không rời.*

Ngày 17 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Tại sao sống không rời?*

Đáp: Thưa, lúc nào cũng nhớ Trời nhớ Phật, cuộc sống lúc nào cũng thanh nhẹ cả, không còn bận rộn trong thương ghét nữa, tiến thẳng vào đại bi mà sống, không cần gượng lý này lẽ nọ nữa.

Kệ:

*Sống sao cũng cảm sống xong vừa
Chẳng còn bận rộn chẳng thấy thừa
Quang chiếu từ quang trong sắp xếp
An vui thanh nhẹ sống dư thừa.*

Ngày 18 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Làm sao qui nguyên một mối được?*

Đáp: Thưa, phải tu thiền tự thanh lọc tâm thân, nhẹ hoà nhẹ thì mới có thể qui nguyên ánh sáng từ bi, hội nhập một mối thanh nhẹ và sáng suốt.

Kệ:

*Qui nguyên một mối triển khai vòng
Tâm đạo khai thông tự chuyển tòng
Qui hội tâm lành duyên đạt đạo
Tự mình thông suốt trí thông dong.*

Ngày 19 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Người sống cô đơn có thể tu thiền được không?*

Đáp: Thưa, người sống cô đơn, ít bạn bịu ngoại cảnh, có thể tu thiền để tìm lại nội cảnh của chính mình, tu tinh tấn lại sẽ khám phá được hồn và vía thì sẽ không bao giờ bị cô đơn.

Kệ:

*Tu tâm khai triển tự qui hườn
Khai triển bình tâm chẳng thiệt hơn
Qui hội tâm linh hồn tự giác
Chẳng còn mê loạn ý không sờn.*

Ngày 20 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Bé sắp được bạn đạo Melbourne đưa đi du ngoạn, Bé nghĩ sao về việc này?*

Đáp: Thưa, Bé rất cảm ơn thành tình quý mến của các bạn đạo, sắp đưa Bé đi du ngoạn, Bé xét thấy lúc nào cũng vậy thôi, vẫn nằm trong định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh. Tâm linh và vật thể cũng tiến hóa đều đặn như nhau, qui luật hóa hóa sanh sanh, sanh sanh hóa

hóa, không ngừng nghỉ, bắt buộc khôi phục nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên của mọi cảnh vật. Nguyên lý của nó là vô sanh và bất diệt, nguyên khí trợ duyên cho mọi nơi mọi giới tiến hóa theo định luật mà thôi. Chỉ có tu thiền tự khôi phục lại nguyên khí tự nhiên và hồn nhiên thì sẽ thấy rõ đạo hơn.

Kê:

*An vui chẳng có tiếc buồn hờn
Thế cảnh qui nguyên rõ biết ơn
Nguyên lý tràn đầy tâm quý đạo
Quân bình giải tiến trí qui hườn.*

Ngày 21 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé lại phải chuẩn bị đi Sydney thăm bạn đạo vài hôm, rồi sẽ trở về Hong Kong, Bé có cảm thấy mệt không?*

Đáp: Thưa, một mặt vì sinh kế, một mặt vì tình thương, hai phương diện đều tốt cả. Bé luôn luôn chấp nhận cuộc sống trong lẽ sống, chẳng có gì mệt mỏi cả, đâu đâu cũng đều có Trời Phật ân độ, Bé không còn lo âu việc gì cả, những người kế tiếp có nhiệm vụ tự lo và phát triển đạo pháp, tùy duyên thực hành của mọi hành giả.

Kê:

*Thực hành tận độ chúng sanh giới
Khai mở tâm linh sống tuyệt vời
Đời đạo song hành duyên tự thức
Chuyển động bình tâm tự tới nơi.*

Ngày 22 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Bé đã được bình an đến Sydney, tái ngộ nhiều bạn đạo quý yêu của Bé, Bé có cảm tưởng gì không?*

Đáp: Thưa, Bé có cảm tưởng sống lại trong một biển yêu ba năm về trước, mọi người hôn hờ trong một bầu không khí thanh nhẹ, Bé rất cảm động nhìn mọi người đều vui.

Kệ:

*Trầm ngâm nguyên lý hưởng đạo mùi
Thơ thời an vui nguyện rèn trui
Chuyển tiếp quân bình tâm nhớ đạo
Chung vui thanh nhẹ tự rèn trui.*

Ngày 23 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé lại đi thăm nơi nào?*

Đáp: Thưa, hôm nay Bé lại đi thăm bạn đạo ở sát bờ biển, để đổi không khí, chiều nay Bé sẽ về chỗ cũ, tâm tư mỗi ngày mỗi vui khỏe, gặp lại những người quý yêu của Bé, tình Trời sâu rộng, đâu đâu cũng có cơ hội độ tha trong chu trình tiến hóa. Bé có cơ hội giải mở tâm tư của mọi người thì Bé vui, Bé không ngần ngại đi đây đi đó.

Kệ:

*Nơi nào có đạo cũng lo tu
Thế sự đa đoan tạo ý mù
Đâu đâu cũng có người tự tiến
Giáo duyên khắp xứ tránh tâm mù.*

Ngày 24 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé phải trở về Hong Kong theo lời hứa với bệnh nhân, Bé có vui không?*

Đáp: Thưa, Bé thực hiện đúng theo lời hứa thì Bé vui, đồng thời Bé cũng vui có dịp phục vụ trao đổi, kẻ có công người có của, tương trợ lẫn nhau, Bé cũng có dịp đi đây đi đó để đánh thức mọi người gần Bé được tu học.

Kệ:

*Dịp may hiếm có trên đời này
Chuyển biến bình tâm nhận dịp may
Thực chất tràn đầy tâm quý đạo
Thực hành chơn pháp tự mình xoay.*

Ngày 25 tháng 02 năm 1993

Hỏi: Bé đã bình an đến Hong Kong, trên đường bay từ Úc sang Hong Kong 8 tiếng đồng hồ trên không trung, Bé có cảm tưởng gì lạ không?

Đáp: Thưa, Bé thấy rõ trí khôn của loài người là vô cùng, bằng lòng hợp tác với nhau thì việc gì cũng làm được, trừ có cái sống và chết đều do Trời quyết định trong giờ phút cuối cùng, đại đa số không giữ nghiêm luật của Trời Đất, thì không thể khám phá được nguyên lý sanh tử, còn người tu thiên thanh tịnh thì mới vượt khỏi sanh tử, đối với phần hồn, thấu hiểu được nguyên lý sanh tử là định luật tiến hóa của vạn linh, thì không còn khổ, trước giờ phút lâm chung, sanh tử như nhau.

Kê:

*Không cần nhìn trước xem sau tiến
Tâm thức an vui chẳng cảm phiền
Khó khổ chẳng còn gieo ý nguyện
Thanh thanh diêu diêu sống hồn yên.*

Ngày 26 tháng 02 năm 1993

Hỏi: Những người ở trên đời này đều cầu may có kết quả gì không?

Đáp: Thưa, người đời hiểu được một và không hiểu toàn diện cho nên bắt buộc phải ham sống sợ chết và cầu may, nếu đạt tới thanh tịnh thì mọi việc đang tiến hóa rõ rệt tùy theo luật như quả. Cơ cấu của con người có hồn có vía, có bản thể tức là cơ cấu tinh vi và trật tự liên hệ

với cần khôn và vũ trụ, mỗi mỗi do phần hồn chịu trách nhiệm. Người tu thanh tịnh, thực hành chơn pháp, càng minh định luật hóa hóa sanh sanh, chẳng có gì lo buồn cả, biết mình đang lợi trong biển yêu của Trời Phật, hưởng thượng tự giải được sự tham sân si và buồn tủi, tâm thức phát quang vui hành trong tâm đạo.

Kê:

*Huyền bí khai minh chuyển sắc màu
Cơ hình ngũ tạng hiểu phân màu
Huyền cơ Trời sắp trong qui củ
Tuần tự khai minh tự giải sầu.*

Ngày 27 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Người già hay lo chuyện không cần thiết tại sao?*

Đáp: Thưa, người già hay lo chuyện không cần thiết tại vì người đã có một cơ thể, ngũ tạng chứa đựng độc tố nhiều năm không được thanh lọc, bị độc tố tấn công trong máu, thần kinh không được thông suốt, trí nhớ mất dần, hay quên, sanh ra nhiều chứng bệnh mà không hay. Người đời gọi là đổi tánh. Ngược lại người tu thiên, hành đúng pháp, chịu thanh lọc cơ tạng, thì sẽ được minh mẫn.

Kê:

*Thương yêu cơ thể lọc chuyên cần
Trí tuệ phân minh tự xét phân
Sống chết trong vòng duyên tận độ
Hưởng tâm thanh tịnh chuyển cao tầng.*

Ngày 28 tháng 02 năm 1993

Hỏi: *Người thất nghiệp có thể tu thiên Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí hay không?*

Đáp: Thưa, rất thích hợp cho người thất nghiệp có cơ hội tự giải nghiệp tâm, bằng phương pháp niệm Phật và hành pháp, rất dễ đạt được sự thanh nhẹ của nội tâm.

Kê:

*Siêng năng tu luyện tự khai tâm
Thức giác bình tâm hiểu lý thâm
Phát triển tâm linh qui một cội
Thực hành chơn pháp thức giao tâm.*

Ngày 01 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Người tu thiền cần phải thiền mấy giờ trong một ngày?

Đáp: Thưa, người tu thiền cần thiền lâu tùy theo luồng điển rút thẳng từ trung tim bộ đầu đi lên, bộ đầu càng nhẹ ngồi càng lâu, nếu ngồi cảm thấy nặng thì phải xả và đi qua đi lại rồi ngồi trở lại, nhiều lần như vậy nếu rảnh. Nếu vì sanh kế thì chỉ ngồi từ 11 giờ đêm trở đi tùy theo bộ đầu nặng hay nhẹ mà thiền, chứ không nên ép, cơ thể mệt nhọc có thể sanh ra bệnh mất ngủ, vì khối thần kinh chưa ổn định, cần Soi Hôn và Pháp Luân Thường Chuyển đứng đắn thì mới có kết quả tốt.

Kê:

*Thực hành chơn pháp phải siêng năng
Giải quyết khó khăn tạo trí tăng
Thanh tịnh bộ đầu không ý động
Qui nguyên thanh nhẹ chuyển cao tăng.*

Ngày 02 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Cao tầng ở nơi nào?

Đáp: Thưa, cao tầng ở nơi trung tim bộ đầu hòa hợp với điển giới, khai triển tới vô cùng tận, không bao giờ giao động bởi ngoại cảnh.

Kệ:

*Trí tuệ thông minh tự thực hành
Tâm minh trí sáng tiến thanh thanh
Hành trình khai triển tùy duyên thức
Khó khổ tự hành chuyển giới thanh.*

Ngày 03 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Cuộc thế trên mặt đất đều thay đổi từ sự thay đổi của tâm tư cho đến thiên cơ, có hữu ích gì cho nhơn sinh không?

Đáp: Thưa, rất hữu ích, cuộc diện độc tài của nhơn sanh bắt buộc phải thay đổi, không nhiều thì ít, vì chúng sanh không ai ưa thích không khí ngột ngạt cả. Qua cơ hội khó khăn sẽ đồng thức và đồng tiến hướng về lãnh vực hòa bình và xây dựng.

Kệ:

*Địa cầu thay đổi lý ngươn sinh
Mê tín dị đoan chẳng rõ mình
Sanh diệt tiến trình qui một mối
Cộng đồng vũ trụ lại càng minh.*

Ngày 04 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Bé nghĩ sao về tin đồn tận thế?

Đáp: Thưa, lúc nào cũng có tận thế cả, xác của loài người sẽ thay đổi theo định luật sanh, trụ, hoại, diệt rồi hồi sinh, phần hồn mới có cơ hội tiến hóa. Xác phải thay đổi nhưng hồn bất diệt, phù hợp với nguyên lý vô sanh, thực hành tu thiện và cảm thức được nguyên lý thì loài người mới thật sự chấp nhận sự tiến hóa của tâm linh, tâm lúc nào cũng ổn định, dù tiến hoá đến bất cứ vị trí nào cũng yên vui, tâm thức thoát tục sẽ không bao giờ còn khổ nữa.

Kệ:

*Vui hành thanh tịnh tiến càng xa
Chấp nhận an vui sống cảm hòa
Trí tuệ khai minh càng thấm thía
Bình tâm học hỏi thức chan hòa.*

Ngày 05 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Thế gian nam nữ đều có bệnh hết tại sao?*

Đáp: Thưa, thế gian trần trước u minh, làm người mà không biết được mình là ai? Từ đâu đến đây và sẽ về đâu? Tức là đã mang một cái bệnh vô minh, hướng ngoại tạo thành một cái bệnh bất lương, sanh ra tập quán hại mình mà không hay, tạo cho được cơ sở vật chất, bỏ quên cơ sở tâm linh, tự bước vào lãnh vực mê chấp mà không hay, thần kinh bất ổn, tiền bạc và địa vị hành hạ tâm xác, triền miên sống trong khổ, tưởng lầm là đã đạt thành. Khổ! Khổ! Khổ! Cho đến lúc nhắm mắt ra đi với hai bàn tay không, tâm linh không có, thiếu minh mẫn, mất tất cả vị trí thanh tịnh của phần hồn, đành chịu cuống cuống trong nghiệp chướng.

Kệ:

*Thông minh vắng mất chẳng thông tường
Lục đạo luân hồi nhớ nhớ thương
Khổ cảnh bao vây tâm khó tiến
Hành thông tự đạt thức trăm đường.*

Ngày 06 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Tình thương là gì?*

Đáp: Thưa, tình thương căn bản của nó là từ thanh tịnh mà ra, càng thanh tịnh lại càng phát triển từ bi. Người tu thiền càng thiền lại càng quý yêu Trời Phật, hiểu rõ gốc

gát của tình thương hơn. Nhiều khi giữa con người và con người đem lòng thương nhớ nhưng không biết tại sao?

Kệ:

*Thương yêu nguyên lý nhiệm màu
Khai trí mở tâm tự tiến sâu
Đạo đức hình thành tâm quý nhớ
Bình tâm học hỏi chẳng lo sầu.*

Ngày 07 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Người đời sao lại thường bị lo âu bức bối?*

Đáp: Thưa, sự hiểu biết của người đời quá nông cạn, chỉ biết một phần nào chuyện trước mắt, không biết được chuyện quá khứ của nhiều kiếp, quên lãng hành động bất lương của chính mình, đành bị sự lôi cuốn lo âu bất chánh mà không hay, hướng ngoại không lo tu học, khó hướng về tâm linh. Chỉ biết khổ, nhưng mà không biết làm sao giải khổ được. Ngược lại, người chăm lo tu học thì mới có cơ hội quán thông và giải khổ và sẽ không bao giờ rước khổ nữa.

Kệ:

*Tự mình thức giác chẳng gây mưa
Khổ hạnh bình tâm thức thức vừa
Chẳng rước phần ô tâm tự giải
Thực hành chơn pháp đến nơi vừa.*

Ngày 08 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Nam nữ gặp nhau kết hợp thành vợ chồng, lý do từ đâu đưa đến?*

Đáp: Thưa, hình thành vợ chồng trên mặt đất này cũng do duyên nghiệp từ kiếp trước mà hình thành, hòa hợp thực hiện thương yêu, rồi phân tán theo định luật. Người

tu thiên sẽ nhận thấy mỗi vị trí của mỗi tư tưởng đều tự nó phát triển, tùy theo lãnh vực từ bi đã và đang đạt được.

Kê:

*Duyên nghiệp hình thành tự thức tâm
Phân hành thế đạo do tâm tâm
Khai minh trí tuệ tùy duyên thức
Ai học ai nên tự tiến thân.*

Ngày 09 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Nhiều người giàu có sao chưa tìm ra hạnh phúc là sao?*

Đáp: Thưa, hạnh phúc không phải đồng tiền chế tạo, nhưng do tâm cảm thông được nguyên lý của Trời Đất và người thì mới có hạnh phúc. Người tu thiên biết tự khai thông lấy chính mình, thì mới quán thông được nguyên lý giữa Trời Đất và người, bằng lòng học hỏi và tiến hóa, thì mới có duyên lành sống trong hạnh phúc thanh cao và cởi mở được.

Kê:

*Duyên lành phát triển giới tâm linh
Học hỏi triền miên thức chơn tình
Có có không không khai trí tuệ
Tự hành tự đạt pháp hành trình.*

Ngày 10 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Giới thiêng liêng có nhiệm vụ cứu đời như là trị bệnh để làm gì?*

Đáp: Thưa, giới thiêng liêng có nhiệm vụ trị bệnh cứu đời để cho phần hồn tham dự công quả thăng hoa, cũng là tu vậy. Người đời chịu tu thiên thì phần hồn cũng sẽ được thăng hoa khi lia xác, tùy theo sự dẫn thân tu học

của hành giả, hướng về giới nào thì sẽ được về giới đó mà tiếp tục tùy theo trình độ.

Kê:

*Tu hành phước huệ tiến tùy duyên
Cảm thức nguyên lai tự ý hiền
Trí tuệ sáng tròn không chuyển động
Tự hành chơn thức sống càng yên.*

Ngày 11 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Những phép lạ thường xảy ra trong nhơn quần để làm gì?*

Đáp: Thưa, phép lạ thần thông thường xảy ra trong nhơn quần để cho nhơn loại thấy rõ có cõi âm đang kèm bên cuộc sống của chúng sanh, để nhắc nhở luật nhơn quả. Đối với người tịnh tâm tu hành thì cảm thấy nghiêm luật của Trời Đất càng không dám đối trá gian lận.

Kê:

*Tu hành nghiêm luật thức chuyên cần
Trời đất an vui tự xét phân
Đời đạo trong lành tâm tự thức
Hóa sanh sanh hóa tiến cao tăng.*

Ngày 12 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé lại phải rời khỏi nơi đây đi Nam Hàn, Bé đã lưu lại sự thương nhớ cho bạn đạo Hong Kong, Bé nghĩ sao về họ?*

Đáp: Thưa, Bé rất quý thương họ, và Bé ước mong mọi người lo tu hướng thiện, hướng về Trời Phật, dẹp bỏ những sự ngu muội của chính mình, cố gắng thực hành pháp môn, mọi việc sẽ được toại nguyện ở tương lai.

Kê:

Luật sanh sanh hóa an bài tiến

*Thực hiện công phu giải nổi phiền
Trí tuệ phân minh cùng giác đạo
Thực hành chơn pháp lại càng yên.*

Ngày 13 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Bé đến Nam Hàn bình an, Bé dự định làm gì nơi đây?*

Đáp: Thưa, Bé dự định nghỉ ngơi và thăm vài bạn đạo nơi đây, xem qua đời sống của xứ này đang phát triển. Chánh phủ biết lo cho dân có nơi trú ngụ trật tự. Cuộc sống sẽ được phồn thịnh thêm ở tương lai. Nếu mọi người đều biết tu thiên thì cuộc sống sẽ được dư giả hơn, nếu bọn chen về địa vị và vật chất thì cũng sẽ tạo động.

Kệ:

*Chu trình tiến hóa sẽ về không
Gieo nạn cho mình chẳng hiểu không
Động loạn bọn chen không có biết
Khổ hành tâm đạo thích cầu mong.*

Ngày 14 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Ở trên đời này làm người hay lo âu tại sao?*

Đáp: Thưa, ở trên đời này loài người biết lo âu là tại vì ham sống sợ chết, luôn luôn muốn có cuộc sống đầm ấm và mỹ mãn hơn. Vì vậy cho nên phản nghịch lại những chiều hướng tiến hóa nhện nhục của tâm linh, tự mình làm khổ lấy mình mà thôi.

Kệ:

*Không thông khó hiểu luật Trời chiếu
Nhện nhục thặng hoa rõ được nhiều
Sống chết đều là qui một mối
Phần hồn sống động thật là siêu.*

Ngày 15 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Thế gian hay đặt tên cho chùa này miếu nọ, tên rất đẹp, nhưng xét kỹ tâm người tá túc không đẹp tại sao?

Đáp: Thưa, tâm người tá túc chưa đẹp là người thực hành không phù hợp với nguyên lý danh xưng, vẫn còn nuôi dưỡng sự mê chấp trong tâm, chưa dứt khoát rời bỏ nghiệp chướng.

Kệ:

*Thực hành thấu đáo lý thông thương
Thanh tịnh khai minh tự mở đường
Thực hiện một lòng không ý đôi
Trời cao ân độ thức tình thương.*

Ngày 16 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Mỗi khi hoàn cảnh đổi mới Bé có phiền không?

Đáp: Thưa, Bé không có gì phiền cả. Ở đâu cũng nằm trong nguyên lý của Trời Đất hóa sanh, biết được nguyên lý này thì mới thấy rõ sự sống là vô sanh và tiến hóa trong thanh tịnh rất rõ rệt.

Kệ:

*Bằng lòng tiến hóa thức vô sanh
Trật tự công phu tự hướng thanh
Gieo hạnh bình tâm độ các ngành
Trời ban tình đẹp trở về thanh.*

Ngày 17 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Thiên hạ đua nhau đi đâu đông vậy?

Đáp: Thưa, từ thế gian cho đến thiên đàng, đều phải tiến hóa theo trình độ, đặng chạm nhận thức và tiến hóa. Người tu thiền luôn luôn được cơ hội tự thức từ hành động một, nhiên hậu mới cảm thức, sự nhin nhục và từ

bi là bình an và dễ tiến hoá nhưt. Tiến đến đâu thì sẽ cảm thức dễ thông cảm đến đó.

Kệ:

*Có hành tự thức được chiều nhanh
Có khổ cảm thông luật chuyển hành
Khai thác thức hồn tâm giải động
Bình tâm nhịn nhục tiến càng nhanh.*

Ngày 18 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Bé phải rời khỏi Đại Hàn đi Nhật Bản có nhiệm vụ gì?

Đáp: Thưa, Bé phải rời khỏi nơi này đi Nhật để tiếp tục hành trình độ tha và học hỏi. Mọi việc do Trời Phật chuyển cho Bé tiến hóa, chứ riêng Bé chẳng có tham vọng gì cả, nơi nào cũng là nơi không tâm, Bé chỉ biết nhịn nhục và tu học tinh tấn mà thôi.

Kệ:

*Đến đâu cũng cảnh sang tời dạy
Tâm thức an vui sống mỗi ngày
Khoẻ mạnh Trời ban trí định hành
Vui cùng Thiên Địa sống lành ngay.*

Ngày 19 tháng 03 năm 1993

Hỏi: Nghiệp quả luân hồi là sao?

Đáp: Thưa, nghiệp quả luân hồi tức là tiến tới trình độ nào thì phải chịu phát triển theo trình độ đó, không thể chối cãi được. Ác thì gặt hái sự kết quả của ác, còn thiện thì sẽ được thăng hoa theo chiều thiện. Mỗi mỗi đều hiển hiện trước mắt của chúng sanh, thường phật phân minh.

Kệ:

*Tu hành mới rõ hành trình tiến
Khắc khoải tâm tư giải nỗi phiền*

*Duyên đạo tình đời không dính líu
Càng tu càng tiến sống càng yên.*

Ngày 20 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Bé trở lại Nhứt kỳ này Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy mọi người đã tạo thành một tập quán chen đua hưởng về mỗi lợi cá nhân, vật chất phát triển cạnh tranh hơn thua và động loạn càng ngày càng lớn rộng hơn, quên hẳn sự thanh tịnh sẵn có của mọi người có thể tạo thành không khí hòa bình cho cả thế giới. Người tu thiền mới thấy rõ điều này, vốn thanh tịnh tức là vốn hòa bình, chỉ có tự tu tự tiến thì mới gạt hái được.

Kệ:

*Tự nhiên thanh nhẹ có hòa bình
Đất nước do tâm tự chuyển khuynh
Thế giới cộng đồng chung một cội
Cảm minh thiên địa cũng do mình.*

Ngày 21 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Duyên lành Bé có quý thương mọi người hay không?*

Đáp: Thưa, Bé rất quý thương mọi người, vì mọi người có khối óc mà đành quên sự thanh nhẹ của chính mình, hướng ngoại nuôi dưỡng tự ái, tranh chấp sanh ra bệnh hoạn, xét kỹ thương hay là ghét vì chính họ không biết thương quý họ, tham động mê lầm, làm mất tất cả nhân quyền và linh quyền của chính họ, lúc nhắm mắt chỉ biết tiếc uổng mà khóc than!

Kệ:

*Sống không tu học tự bàn giải
Y lại u mê bỏ dịp may*

*Tự học tự hành thanh đạt thức
Qui nguyên thanh nhẹ trí an bài.*

Ngày 22 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Có nhiều người muốn tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nhưng không tu được tại sao?*

Đáp: Thưa, có nhiều người muốn tu nhưng không tu được là vì nghiệp lực lôi cuốn từ nhiều kiếp, thân tâm không được yên ổn, vì đã và đang sống trong tập quán đua đòi tiền tài danh vọng, khó thực hiện được một ý chí khai triển thanh cao, khó khép mình vào thanh tịnh tự thức và phát triển từ bi.

Hỏi: *Muốn đạt được một kết quả tốt thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, phải tự thức và thực hiện một tập quán mới như: Đúng giờ phải công phu tinh tấn, phát triển từ giờ phút hưởng về thanh tịnh, liên tục như vậy thì sẽ có kết quả tốt.

Kệ:

*Thực hành chơn pháp tự minh tâm
Giải quyết trước ô tự tiến thâm
Tâm đạo tràn đầy tâm tự thức
Hành thông tự đạt lý giao tầm.*

Ngày 23 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Bé đến đây sao Bé không đi chùa, cũng chẳng chịu đi đâu cả, tại sao?*

Đáp: Thưa, Bé đến đâu cũng vậy chỉ lo dọn quét tâm thân là công việc làm không hết làm gì có thì giờ đi chơi, ở bất cứ nơi nào ngày đêm cũng lo hành pháp cả, Bé vẫn vui vẫn khoẻ và lúc nào cũng trẻ trung là được rồi, không vướng bận chuyện chùa chiền và ngoại cảnh nữa.

Kệ:

*Tu tâm khai thác trí tâm chùa
 Chẳng có tham lam chẳng thích mua
 Luyện pháp tâm thân cùng chuyển tiến
 Thực hành tinh tấn chuyển thông mùa.*

Ngày 24 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé phải bay qua Hawaii thăm bạn đạo bên đó, Bé sẽ nghĩ sao về họ?*

Đáp: Thưa, Bé có cơ hội tái ngộ các bạn đồng hành quý yêu của Bé nơi đó. Họ sẽ rất vui khi tái ngộ.

Kệ:

*Duyên lành tái ngộ sống an vui
 Phát triển tâm tư rõ đạo mùi
 Giải trực phân hành tâm đạt thức
 Quý yêu cao đẹp tự rèn trui.*

Ngày 25 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Có người già nào không ham sống không?*

Đáp: Thưa, tuổi già mới có kinh nghiệm của cuộc sống, muốn sống để cống hiến một phần kinh nghiệm của chính mình cho hậu đại.

Hỏi: *Làm sao mới đạt được sự mong muốn?*

Đáp: Thưa, muốn đạt được sự mong muốn thì phải có pháp tu thân, tự kiểm soát lấy chính mình, không nên làm mất quân bình trong nội lực như: lo âu và buồn tủi, thì cuộc sống mới được yên vui.

Kệ:

*Ý lực quân bình thức đạo mùi
 Chẳng còn lưu luyến vẫn an vui
 Thành tâm tu luyện tùy duyên thức
 Tu luyện thực hành tự mình vui.*

Ngày 26 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Tâm trạng của một người bệnh nhân thì sao?*

Đáp: Thưa, tâm trạng của một bệnh nhân lúc nào cũng mất quân bình, hay đổ thừa lỗi cho người khác, chỉ có người tu thiên thì mới chịu nhin nhục nhận lỗi của chính mình, ăn năn, sám hối thì khối óc mới được phát triển, tâm thức mới được an vui.

Kệ:

*Thực hành tự hối thật rèn trui
Trí tuệ phân minh rõ đạo mùi
Giao cảm cao tăng tâm tự thức
Minh tâm kiến tánh thật là vui.*

Ngày 27 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Hôm nay Bé gặp nhiều người bạn mới, Bé có cảm nghĩ ra sao?*

Đáp: Thưa, Bé có cơ hội gặp nhiều bạn mới, Bé có cảm nghĩ: mỗi người đều có một vấn đề khác nhau, cần phải tự cải tiến hướng về tâm linh giải thoát. Cảnh đời là tạm bợ, cần phải học hỏi trong nhin nhục và tiến hóa. Nếu ôm thế sự trong tâm đều là khổ!

Kệ:

*Xác thân tạm bợ trí tâm thô
Học khổ triền miên tạo nắm mờ
Tiến hóa không ngừng tâm chuyển thức
Thực hành chơn pháp tự mình vô.*

Ngày 28 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Bé được các bạn mới cũ quý mến Bé nghĩ sao?*

Đáp: Thưa, duyên lành tận độ, mới cũ cũng vậy, trong giới tình thương đạo đức của Trời Phật, lúc nào cũng vui

và không có dị biệt, tình thương chung hợp lúc nào cũng sống động.

Kệ:

*Cần khôn qui hội một vòng chuyển
Các giới qui nguyên sống vẫn yên
Chung hợp tâm đạo minh giải thức
Chiều sâu chơn lý giải tâm phiền.*

Ngày 29 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Những người hiếu kỳ hỏi đạo và tự cảm thông được đạo là quý, vì sao?*

Đáp: Thưa, những người biết quý đạo là người còn phước, có duyên tiếp tục học đạo, cố công hành đạo sẽ đạt thành.

Kệ:

*Cố công hành đạo tạo duyên lành
Trí độ quang minh đạt giới thanh
Pháp giới khai minh tâm tự thức
Thực hành chơn pháp lại càng minh.*

Ngày 30 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Bé đã bình an đến LA và tiếp tục đi nữa à?*

Đáp: Thưa, hành trình đã hoạch định đi về Atlantic City nghỉ 10 ngày, cũng sẽ gặp lại những người quý yêu của Bé, hướng về con đường tu học nhiều hơn.

Kệ:

*Hành trình thực hiện trí tâm yên
Giải mở tâm tư giải nổi phiền
Quyển luyến tình đời qui giới đạo
Thành tâm thực hiện cảm giao liền.*

Ngày 31 tháng 03 năm 1993

Hỏi: *Bé đã bình an trở lại Atlantic City nghỉ ngơi, Bé cảm thấy thế nào?*

Đáp: Thưa, Bé cảm thấy mỗi ngày đều phải vượt tối và sáng, vẫn phải giữ ánh sáng từ bi trong nội tâm thì lúc nào cũng bình an, chẳng có gì thay đổi cả, công phu đều đều thì sự kết quả cũng được tiến đều đều. Cảnh vật thế gian thì phải chịu định luật sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh. Còn cảnh thanh tịnh thì lúc nào cũng giải bỏ và bố thí thì mới đạt được thanh tịnh.

Kệ:

*Đời đạo song hành trí triển minh
Về nguồn thanh nhẹ hiểu chơn tình
Vô sanh tận gốc ta minh xét
Trí tuệ quang khai cảm thức minh.*

Ngày 01 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Những người già ở trên mặt đất này đều sợ chết tại sao?*

Đáp: Thưa, qua cuộc sống hiện hữu không dễ gì có. Cho nên ai ai cũng sợ mất cuộc sống, tại vì không hiểu luật tiến hóa của tâm linh, có đến thì phải có đi. Tùy theo duyên nghiệp của mọi người, chỉ có người thật tâm tu học thì mới ý thức được cuộc sống chết là định luật tiến hóa, tâm làm thân chịu chẳng có gì phải lo cả. Một cử một động đều được học hỏi và tiến hóa, chẳng có gì phải lo cả.

Kệ:

*Nhớ Trời tâm thức được thanh hòa
Học khổ minh tâm tiến được xa
Ai bảo không nghe tùy thức định*

Trời kêu phải dạ sống chung nhà.

Ngày 02 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Thời thế đổi thay, bão bùng nguy hiểm xảy ra bất cứ lúc nào không thể ngừa trước được, tại sao?*

Đáp: Thưa, chúng sanh hưởng hạ tranh chấp quá nhiều, cần có sự biến đổi bất ngờ để cho chúng sanh có cơ hội thức tâm, tìm lại lối cũ của Trời Đất, thực hiện nguyên lý vô sanh, lại có cơ hội rõ Chúa rõ Phật hơn, tìm về cội cũ xa xưa thì mới giải quyết vạn sự nạn tai.

Kê:

*Thức tâm hiểu đạo tiến dài dài
Chẳng có mưu tâm chịu khổ sai
Tiến hóa không ngừng tâm tự thức
Về nơi thanh tịnh thật là oai.*

Ngày 03 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Bé thường nói làm người là phần hồn đã bị giam hãm trong xác phàm, tại sao lại bị giam trong khám tù?*

Đáp: Thưa, tâm làm thân chịu, ác ý nêu lên không kèm hãm được, làm điều phạm pháp, thì phải chịu pháp luật trừng trị. Cho nên xác phàm bị giam hãm là vậy, cũng là một cơ hội giúp cho phần hồn thức tâm, biết được làm điều thiện là cần thiết. Nhìn rõ sự sát sanh hại vật là không cần thiết thì mới tránh được tai nạn trong một kiếp làm người. Chán chương tình đời đen bạc không đi vào đầu cả. Cho nên những người đã bị bạc đãi, tù tội lại thích tu hơn, chỉ có tu thì mới giải quyết được tâm linh tiến, thay vì hung hăng tự đầy đọa tâm thân, hiểu được phần hồn là chủ của thể xác. Xác chỉ sống tạm theo định luật, sanh trụ hoại diệt, phần hồn mới chịu thức tâm ăn chay niệm Phật, tìm đường tiến hóa. Ở trên đời này có câu: Ăn cướp

bỏ dao tu thành Phật là vậy. Mọi sự đã nếm nếm rõ rệt, tự chịu quay vào trong sửa tiến thì mới có kết quả ở tương lai, không tiếp tục hướng hạ ác trước, nhưng hướng thiện cứu mình và cứu họ, thì tâm từ bi sẽ được khôi phục và phát triển.

Kệ:

*Thức giác rồi phát triển chuyển hồi
Xác hồn rõ rệt vui đứng ngồi
Gieo trồng giống tốt do tâm thức
Rộng mở từ bi tránh dục tồi.*

Ngày 04 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Có người mang xác làm người nhưng nghe đến tu thiền lại không hiểu, tại sao?

Đáp: Thưa, người không hiểu giá trị của sự tu thiền là vì trình độ tâm linh quá kém cỏi, chỉ biết được giá trị của sự nhìn và nghe thấy mà thôi. Còn về tâm linh thì không sao hiểu được, phải trải qua duyên nghiệp khổ não thì mới cảm thức được chút ít mà thôi. Cho nên Bé thường nói hoàn cảnh là ân sư, đưa con người tiến hóa từ giai đoạn một.

Kệ:

*Chập chững trong cảnh mơ màng động
Khó tưởng Trời cao khó biết lòng
Giám hãm trong lòng manh áo bản
Khó minh đời đạo khó thông dong.*

Ngày 05 tháng 04 năm 1993

Hỏi: Làm người ai ai cũng ham vui và tự do là sao?

Đáp: Thưa, nhưn loại do nguyên khí của càn khôn vũ trụ hình thành, gốc của nó là thanh nhẹ và tự do. Cho nên sau khi động loạn ai ai cũng muốn có một cuộc sống thanh

tịnh, không khác gì biển cả. Sau sự cực động cũng phải lui về thanh tịnh. Người tu từ động trở về tịnh, khi nắm được pháp tu thiền khứ trước lưu thanh là đúng. Cứ việc dày công tu thiền thì đạt được kết quả tốt.

Kệ:

*Thực hành thanh tịnh tự hồn xuyên
Giải quyết tâm tư chẳng giữ phiền
Quyển luyến tình đời không hữu ích
Hành thông tự đạt tự hồn xuyên.*

Ngày 06 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Trên mặt đất này có loại người thích xiên xeo và phá hoại, tại sao?*

Đáp: Thưa, trên mặt đất này có loại người thích phê bình chỉ trích người khác, nhưng không bao giờ hiểu rõ hành động của chính mình là sai. Cho nên luôn luôn hành động như vậy cho đến lúc lâm nạn mới thấy được đôi chút sai lầm của chính mình đã tự gây nên, hậu quả của cuộc đời không được tốt mấy. Đối với người tu thiền, loại tánh tình này bộc phát rất nhanh, nếu không chịu ăn năn tự thức thì phần hồn rất khó tiến hóa, nuôi dưỡng tự ái và chậm tiến mà không hay.

Hỏi: *Muốn dẹp bỏ bản chất khốn nạn này thì phải làm sao?*

Đáp: Thưa, tu theo Vô Vi thì phải tự làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều trong ngày thì tâm thức mới được khai triển và thức hòa đồng mới được mở, lượng từ bi càng ngày càng dồi dào hơn, thích phục vụ hơn là cãi cọ.

Kệ:

*Chẳng còn lý luận lý quanh co
Thực triển khai minh chẳng dận dò
Tâm thức tràn đầy tình bác ái*

Khai thông ngũ tạng chẳng mê phò.

Ngày 07 tháng 04 năm 1993

Hỏi: *Tại sao ở đời này có loại người tu ghét người tu?*

Đáp: Thưa, người không thật tình tu mới ghét người tu. Người thật tình tu lại quý người tu. Ở mặt đất này có người chịu tu là quý rồi. Người có đức tin sẽ là người tốt của xã hội, không nên phỉ báng người tu mà tự hạ điển năng sẵn có của chính mình, xây dựng là cứu mình.

Kệ:

*Pháp tu tận độ chuyển hành trình
Tận giải trước ô trí cảm mình
Hành pháp khai thông minh trí tuệ
Chẳng còn loạn động lại càng mình./.*

**CÁC THIỀN ĐƯỜNG, THIỀN VIỆN
và
HỘI ÁI HỮU VÔ VI KHẮP NĂM CHÂU**

HOA KỲ

1- T/Đ THANH HÒA

9809 SAN DIEGO ST.
SPRING VALLEY, CA 91977
Đ.T.: (619) 472-0663

2- T/V VĨ KIÊN

22125 CREST FOREST DR.
CEDAR PINES PARK, CA 92322
Đ.T.: (714) 338-6691

3- T/Đ LÝ VĨNH

436 N 10TH ST
SAN JOSE, CA 95112
Đ.T.: (408) 288-9584

4- T/V HAI KHÔNG

392 WAYMAN LANE
OROVILLE, CA 95966
Đ.T.: (916) 589-4621

5- T/Đ PORTLAND

1522 S.E. 139TH AVE.
PORTLAND, OR 97233
Đ.T.: (503) 257-8657

6- T/Đ THÔNG HẢI

4806 LARUE ST.
DALLAS, TX 75211
Đ.T.: (214) 331-9124

7- T/Đ DALLAS

3118 VILLA SUR TRAIL
DALLAS, TX 75228
Đ.T.: (214) 613-3979

8- HỘI AHVV HOUSTON

T/Đ TỬ THÔNG
202 HAWKINS
HOUSTON, TX 77037
Đ.T.: (713) 448-7460

9- T/Đ MAI BÌNH

11631 OLD TELEGRAPH RD
HOUSTON, TX 77067

10- T/Đ HỒNG B. HOÀNG

7567 QUAIL RUN LANE
MANASSAS, VA 22110 USA
Đ.T.: (703) 369-6157

11- T/V NHẪN HÒA

4104 GOLDSBY ST. S.W.
OLYMPIA, WA 98512 USA
Đ.T.: (206) 357-5675

12- T/Đ THIỀN THỨC

15001 NEECE ST.
WESTMINSTER, CA 92683
Đ.T.: (714) 894-7485

13- T/Đ Culver City

5333 INGLEWOOD BLVD.
CULVER CITY, 90230
Đ.T. (310) 827-0430

14- T/Đ LY MOORE

14744 DILON AVE.
WOODBRIGDGE, VA. 22193
Đ.T.: (703) 670-8696

ÂU CHÂU

1- HỘI AHVV PHÁP

RES.LE VALLONA
12 RUE ALLENDE SALVADOR
9200 NANTERRE, FRANCE

2- T/V QUI THỨC

LIEU-DIT LE SEN-AILLET
AMPHION, PUBLIER, 74500
FRANCE
Đ.T.: (5) 070-8355

3- T/Đ PHONG HUONG

WAAGENSTR 57
4000, DUSEELDORF, 1
R F OF GERMANY
Đ.T.: (021) 178-3905

4- T/Đ GIESSEN

KROPBACHER WEG 29B
6300, GIESSEN, GERMANY
Đ.T.: (0641) 66-565

5- T/Đ BRUXELLES

RUE RUYSDAEL, 13
BRUXELLES, BELGIUM
Đ.T.: (02) 521-8458

ÚC ĐẠI LỢI

1- T/Đ SYDNEY

80 A SIR JOSEPH BANH ST
BANKSTOWN, NSW, 2200
AUSTRALIA

2- T/Đ VIC

22 KINNOULL GROVE,
GLENN WAVERLY
VIC 3150 AUSTRALIA

3- T/Đ NGỌC MINH

28 RUNDLE RD
GREEN VALLEY, N.S.W 2168
AUSTRALIA

4- HỘI AHVV ÚC

LOT 1 WILSON RD
GREEN VALLEY, N.S.W. 2168
AUSTRALIA
Đ.T.: (02) 826-0345

CANADA

1- HỘI AHVV VANCOUVER

T/Đ VANCOUVER
625 E 19 TH AVE
VANCOUVER, B.C, CANADA
Đ.T.: (604) 872-7294

2- HỘI AHVV ALERTA

#2 1016-MEMORIAL DR .NW
CALGARY,, ALBERTA 2N-3F1
CANADA

3- T/Đ LĨNH TÂM

124 APPLEWOOD PL .S.E
CALGARY,, ALTA T2A-7M8
CANADA
Đ.T.: (403) 273-3796

4- T/Đ BÁ LÂM

235 WOLVERLEIGH BL
TORONTO, ONTARIO M4C-1S3
CANADA
Đ.T.: (416) 423-9748

5- T/Đ THỨC TÂM

4709 ST. CATHERINE E.
MONTREAL, PQ H1V-123
CANADA
Đ.T.: (514) 225-4146

6- T/Đ MONTREAL

2340 ST. JACQUES OUEST
MONTREAL,, PQ H3J-2M7
CANADA
Đ.T.: (514) 931-9283

Muốn biết thêm chi tiết về các băng giảng, băng video liên quan đến thiên định theo Pháp Lý VÔ Vi, cũng như mọi sự phát tâm đóng góp vào quỹ kinh sách, xin đề:

VO VI FRIENDSHIP ASSOCIATION

Và gửi về:

P.O BOX 2045

WESTMINSTER, CA.92683-2045